

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 7.12.2011
KOM(2011) 839 endelig

2011/0405 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om et europæisk naboskabsinstrument

{SEK(2011) 1466 endelig}

{SEK(2011) 1467 endelig}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Generel baggrund

I artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) fastsættes det, at Unionen skal udvikle særlige forbindelser med sine nabolande med henblik på at skabe et område med velstand og godt naboskab langs EU's grænser. Den europæiske naboskabspolitik (ENP) blev udformet i 2004 og omfatter 16 partnere øst og syd for EU's grænser, nemlig Algeriet, Armenien, Aserbajdsjan, Belarus, Egypten, Georgien, Israel, Jordan, Libanon, Libyen, Republikken Moldova, Marokko, de besatte palæstinensiske områder, Syrien, Tunesien og Ukraine. Inden for rammerne af ENP tilbyder EU sine naboer privilegerede forbindelser, der tager udgangspunkt i, at parterne gensidigt tilslutter sig en række værdier og principper såsom demokrati og menneskerettigheder, retsstatsprincippet, god forvaltningspraksis, markedsøkonomiske principper og en bæredygtig udvikling, bl.a. en indsats på klimaområdet. Politikken omfatter desuden politisk associering og dybere økonomisk integration, øget mobilitet og øgede mellemfolkelige kontakter. ENP finansieres via et særligt instrument, det europæiske nabo- og partnerskabsinstrument (ENPI), der omfatter ovennævnte 16 partnerlande og Rusland.

Formålene med forslaget

Siden ENP og ENPI blev lanceret, har situationen ændret sig væsentligt på en række områder.

Ændringerne i EU's forhold til sine naboer og udviklingen i forholdet, siden ENP blev lanceret, er blevet analyseret og vurderet som en del af den strategiske revision af ENP. Som følge heraf er der blevet udformet en ny vision for ENP, som er skitseret i den fælles meddelelse fra EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen "En ny tilgang til nabolande i forandring", der blev vedtaget den 25. maj 2011, og Rådets konklusioner, der blev vedtaget den 20. juni 2011. I den nye tilgang opfordres der navnlig til at yde større støtte til partnere, der arbejder på at skabe et demokratisk samfund og gennemføre reformer, i overensstemmelse med princippet om, at "flere reformer giver flere midler", og princippet om "gensidig ansvarlighed".

Selv om det erkendes bredt, at ENPI er et nyttigt instrument til at ledsage EU's politik over for dets naboer, er der i forbindelse med nyvurderingen af strategien for ENP og andre vurderinger, de indhøstede erfaringer og offentlige høringer blevet indkredset en række problemer, der skal tages fat på fremover ved at tilpasse instrumentet, således at EU's foranstaltninger bliver endnu mere effektive, bl.a.:

- Anvendelse af princippet om, at "flere reformer giver flere midler": Dette princip er det vigtigste aspekt af den revurderede naboskabspolitik. Det sikrer en meget større differentiering mellem partnere i forhold til deres indsats for at nå de i fællesskab fastsatte værdier og mål, navnlig i forhold til partnerskabet med EU, der fokuserer på demokrati og fælles velstand. De finansielle incitamentet til de mest ambitiøse reformlande udgør et vigtigt aspekt af den nye tilgang. Det fremtidige europæiske naboskabsinstrument (ENI) bør som et politikstyret instrument afspejle dette nøgleprincip, navnlig hvad angår programmering og tildeling af støtte til partnerne.

- Kompleksiteten og længden af programmeringsprocessen: Den nuværende programmeringsproces omfatter en række brede høringer og mange andre proceduremæssige skridt og tager i gennemsnit 18 måneder. Programmeringsprocessens længde påvirker bistandens relevans negativt. Anvendelsesområdet for programmeringsdokumenterne (landestrategidokumenterne) under ENPI følger det format, der anvendes til udviklingssamarbejdet, hvilket omfatter gennemførelse af en omfattende analyse af situationen i et givet land og dermed en forlængelse af processen. For naboskabslandene er situationen imidlertid anderledes, idet der hvert år foretages en årlig landeanalyse af de fleste af dem (nemlig de lande, der har indgået en aftale om en handlingsplan eller et tilsvarende sæt fælles mål med EU), som er indeholdt i særlige statusrapporter, som gør den generelle del af landestrategidokumentet overflødig. Der er derfor både behov for og plads til at strømline, afkorte og i højere grad koncentrere programmeringsprocessen.
- Instrumentets anvendelsesområde: Anvendelsesområdet for ENPI, således som det på nuværende tidspunkt er defineret, omfatter gennemførelsen af partnerskabs- og samarbejdsaftaler, associeringsaftaler eller andre relevante aftaler, fremme af god forvaltningspraksis og en afbalanceret socioøkonomisk udvikling. Det omfatter desuden en meget omfattende liste bestående af 29 tematiske samarbejdsområder, som behandles udførligt og på lige fod, hvilket gør det meget svært at afgøre, hvad hovedmålene og fokus for ENP er. Programmeringen afspejler denne bredt baserede tilgang, og i en række tilfælde har det været en udfordring at afstemme strategien og samarbejdet. Det fremtidige forslag til retsakt vedrørende ENI vil gøre det lettere at rationalisere instrumentets anvendelsesområde og styrke forbindelserne til relevante interne strategier, samtidig med at den nuværende fleksibilitet bevares.
- Delvis forældede gennemførelsesbestemmelser og manglende sammenhæng mellem eksterne instrumenter: Gennemførelsesbestemmelserne i den nuværende ENPI-forordning er delvis forældede, og de afspejler derfor ikke længere på hensigtsmæssig vis, hvordan der ydes bistand til naboskabslandene. Der er også en manglende sammenhæng mellem gennemførelsesbestemmelserne for ENPI og andre instrumenter for indsatsen udadtil. Flexibilitetsmekanismerne kan forbedres, således at de kommer til at passe til den nye politiske kontekst. For at tage fat på disse punkter og sikre en yderligere harmonisering og forenkling er der blevet udviklet en særskilt horisontal rammeforordning, der omfatter alle generelle og altid forekommende bestemmelser. Den nye horisontale forordning dækker også de nærmere detaljer for gennemførelsen af ENI. Det gør det muligt at ajourføre gennemførelsesbestemmelserne og tage fat på problemet med den manglende sammenhæng mellem de eksterne instrumenter. Den nye horisontale forordning vil desuden være med til gøre reglerne tydeligere og øge effektiviteten af og sammenhængen i EU's indsats.
- Bestemmelser om samarbejde på tværs af grænserne: Et særligt kendetegn ved forholdet mellem EU, ENP-partnerne og Rusland er samarbejdet på tværs af grænserne, som fører til gennemførelsen af fælles initiativer med et fælles sæt regler på begge sider af EU's grænser. Systemet fungerer relativt godt, men høringer af de berørte parter viste, at der er behov for visse ændringer, som påvirker forordningen. Disse omfatter udvidelse af det geografiske område, der er støtteberettiget, for derved at medtage vigtige økonomiske, sociale og kulturelle centre, som er af betydning for, at programmerne fungerer ordentligt, fuld anvendelse af "delt forvaltning", hvilket

betyder, at medlemsstaterne skal undertegne finansieringsaftaler, særlige regler for partnerlandenes samfinansiering og Ruslands særlige status. Der vil blive behov for vidtgående ændringer af Kommissionens forordning om gennemførelsesbestemmelserne for samarbejdet på tværs af grænserne, hovedsageligt hvad angår forvaltningsmetoderne.

- Forbindelsen til interne instrumenter/strategier: ENP sikrer partnerlandenes gradvise politiske associering og gradvise økonomiske integration med EU. EU's interne politikker og markedsøkonomiske principper er vigtige referencepunkter i denne proces. For naboskabslandene har en række af initiativerne et grænseoverskridende aspekt, som der hidtil kun i meget begrænset omfang er blevet taget fat på. En bemærkelsesværdig undtagelse herfra er samarbejdet på tværs af grænserne, som gør det muligt at tage fat på fælles problemer og mål ved hjælp af et enkelt sæt regler og ved at samle ressourcerne fra både interne og eksterne finansieringskilder på EU-budgettet. På andre områder såsom infrastruktur, energi¹, transport², udvikling af SMV³ og erhvervmæssigt samarbejde, herunder turisme, IKT⁴, beskæftigelses- og social- og arbejdsmarkedspolitik⁵, migration og sikkerhed, retsvæsen, bekæmpelse af narkotika, højere uddannelse, kultur, forskning og innovation⁶, miljø, klimaindsats⁷, modstandskraft over for katastrofer og samarbejde om maritime forhold er der plads til at styrke forbindelserne mellem interne politikker og instrumenter og ENP og det europæiske naboskabsinstrument. I den henseende vil ENI-forordningen være med til at fremme komplementariteten og kohærensens med samt den systematiske integration af EU's prioriterede politikområder. ENP giver partnerlandene mulighed for at deltage i EU-agenturer og –programmer. Det er nødvendigt på hensigtsmæssig vis at tage fat på problemet med den langsigtede finansiering af ENP-partnerlandenes deltagelse i EU-agenturer og –programmer ved hjælp af finansiel støtte fra ENI, når det er relevant, herunder oprettelse af hensigtsmæssige og bæredygtige mekanismer, der sikrer resultater.
- Videreudvikling af forholdet til Rusland: Rusland er det eneste land, der modtager støtte fra ENPI, men som ikke er omfattet af ENP. I lighed med alle andre lande har Rusland ret til at modtage bilateral, grænseoverskridende flerlandebistand fra ENPI. I lyset af forbedringerne af Ruslands finanspolitiske situation er der imidlertid mindre behov for omfattende finansiel bistand. Rusland stræber efter at få et ligebyrdigt forhold og er selv blevet donorland. Som følge heraf har landet i tidsrummet 2007-2013 kun modtaget beskeden støtte under den bilaterale finansieringsramme for ENPI. Samarbejdet inden for rammerne af flerlandeprogrammerne fortsætter og følger princippet om samfinansiering mellem EU og Rusland. Rusland samfinansierer navnlig programmerne om samarbejde på tværs af grænserne. Det

¹ Hvad angår energiforsyningsikkerhed og internationalt samarbejde, har Kommissionen fremlagt en meddelelse: "EU's energipolitik: Samarbejde med partnere uden for EU" (KOM(2011) 539 af 7.9.2011).

² På området transportsamarbejde har Kommissionen fremlagt en meddelelse: "EU og dets naboregioner: En ny strategi for transportsamarbejde" (KOM(2011) 415 af 7.7.2011).

³ Små og mellemstore virksomheder.

⁴ Informations- og kommunikationsteknologi.

⁵ Herunder fremme af dagsordenen for anstændigt arbejde.

⁶ Herunder udvikling af et fælles viden- og innovationsrum.

⁷ EU bør fremme og effektivt støtte sin klimaindsats i nabolandene for at sikre en kulstofeffektiv udvikling, som er modstandsdygtig over for klimaændringer.

afspejler Ruslands ændrede stilling som en strategisk partner, der samfinansierer projekter, der er i både EU's og Ruslands interesse.

Det fremtidige europæiske naboskabsinstrument bør tilpasses den nye vision for ENP og tackle de særlige problemer og spørgsmål, der er nævnt ovenfor.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG AF KONSEKVENSANALYSER

Høringer af de interesserede parter

Forslaget til retsakt vedrørende det europæiske naboskabsinstrument er baseret på en bred høringsprocedure. Den omfatter en offentlig høring vedrørende EU's finansiering af alle instrumenter for indsatsen udadtil og særlige høringer, der afholdes som en del af den strategiske revision af den europæiske naboskabspolitik og samarbejdet på tværs af grænserne. Der blev desuden gennemført høringer om EU's fremtidige udviklingspolitik.

Offentlig høring om finansieringen af EU's indsats udadtil

Kommissionen afholdt en offentlig høring om den fremtidige finansiering af EU's indsats udadtil i tidsrummet mellem den 26. november 2010 og den 31. januar 2011. Det skete ved brug af et onlinespørgeskema, der blev ledsaget af et baggrundsdokument om finansieringen af EU's indsats udadtil efter 2013 ("What funding for EU external action after 2013?"), som Kommissionen og EU's Udenrigstjeneste havde udarbejdet. De 220 indkomne bidrag i forbindelse med den offentlige høring afspejler bredden og mangfoldigheden, hvad angår de mange strukturer, synspunkter og traditioner på området EU's indsats udadtil.

De fleste af de adspurgte bekræftede, at EU's finansielle støtte udgør en væsentlig merværdi på de vigtigste politikområder, som finansieres via EU's finansielle instrumenter på området indsatsen udadtil⁸. Mange af de adspurgte anførte merværdien af EU's indsats som den vigtigste drivkraft for fremtiden. Ifølge dem bør EU udnytte sin forholdsmæssige fordel som følge af sin tilstedeværelse på verdensscenen, sin vidtrækkende ekspertise, sin supranationale art og den rolle, EU spiller, når det drejer sig om at fremme koordinering og stordriftsfordele.

Næsten alle de adspurgte gik ind for en mere differentieret tilgang, der er skræddersyet til støttemodtagernes situation og baseret på sunde kriterier for derved at øge virkningerne af EU's finansielle instrumenter. Der var også bred støtte til konditionalitetsprincippet på grundlag af respekt for menneskerettigheder, mindretal, god forvaltningspraksis og kulturel mangfoldighed eller på kvaliteten af støttemodtagernes politikker og evne og vilje til at gennemføre disse.

Høringer i forbindelse med den strategiske revision af ENP

EU's Udenrigstjeneste har fra juli 2010 afholdt særlige høringer med repræsentanter for EU-medlemsstaterne og ENP-partnerlande som en del af den strategiske revision af politikken. Høringerne vedrørte finansieringen af ENP, navnlig det europæiske naboskabs- og

⁸ Dvs. fred og sikkerhed, fattigdomsbekæmpelse, humanitær bistand, investering i stabilitet og vækst i udviklings- og nabolande, tackling af de globale problemer, fremme af EU's og internationale standarder og værdier samt støtte til vækst og konkurrenceevne i udlandet.

partnerskabsinstrument og spørgsmålet om den langsigtede vision for ENP og de politiske mål på mellemlang sigt.

Høringerne viste, at ENPI blev anset for at udgøre en radikal ændring af den måde, hvorpå EU yder bistand. De gav dog også udtryk for, at det er nødvendigt at forbedre strategien yderligere. Mange medlemsstater understregede betydningen af en forbedret sammenhæng mellem den strategiske og den finansielle bistand, der ydes via instrumentet. Flere af de adspurgte understregede, at støtten burde baseres på resultater. Mange understregede betydningen af at yde den finansielle støtte hurtigere og gøre den mere effektiv og fleksibel for at dække de behov, der opstår.

Partnerlandene understregede behovet for at lade den økonomiske integration, markedsåbningen og den lovgivningsmæssige konvergens ledsage af en passende finansiel støtte. De understregede desuden betydningen af fremme udenlandske investeringer.

Høringer af de berørte parter vedrørende samarbejdet på tværs af grænserne

Der blev afholdt særlige høringer vedrørende samarbejdet på tværs af grænserne med alle berørte parter. Processen blev lanceret under en konference vedrørende samarbejdet på tværs af grænserne i Bruxelles i februar 2011, og de berørte parter blev hørt om den fremtidige retlige ramme (herunder gennemførelsesbestemmelserne for samarbejdet på tværs af grænserne) på grundlag af et spørgeskema, der blev rundsendt i maj-juni 2011. Resultaterne heraf afspejler behovet for at tilpasse visse bestemmelser for at forbedre effektiviteten af samarbejdet på tværs af grænserne. Formålet med de foreslåede ændringer er, at de i højere grad skal afspejle integrationen mellem EU's udenrigspolitiske prioriteter og EU's samhørighedspolitik, navnlig ved i højere grad at tilpasse samarbejdet på tværs af EU's ydre grænser med bestemmelserne for det europæiske territoriale samarbejde. Der fandt yderligere høringsmøder sted den 20. september 2011 med medlemsstaterne i Bruxelles og med alle berørte parter i Budapest den 18.-19. oktober 2011.

Offentlige høringer om EU's udviklingspolitik

Derudover offentliggjorde Kommissionen en grønbog med titlen "EU's udviklingspolitik til støtte for inklusiv vækst og bæredygtig udvikling" og afholdt en offentlig høring fra 15. november 2010 til 17. januar 2011. Mange af de adspurgte understregede, at ODA⁹ kun udgør en brøkdel af midlerne til udvikling og skal anses som et supplement til indenlandsk mobiliserede ressourcer, udenlandske investeringer, handel og pengeforsendelser fra udvandrere. De anmodede om, at der blev sikret større sammenhæng i EU's udviklingspolitik, navnlig hvad angår mellemindkomstlande. Det blev principielt besluttet at sikre en fælles programmering af bistanden, men det sker kun gradvis, først og fremmest i lande, hvor det ville give en påviselig merværdi.

Forslaget om det europæiske naboskabsinstrument er i vid udstrækning baseret på resultaterne af disse høringer. Hovedaspekterne, som er blevet integreret i dette reviderede instrument omfatter differentiering og resultatbaseret støtte, en ny strategi for programmering og større sammenhæng mellem strategier og bistanden, ændring af reglerne for samarbejdet på tværs af grænserne og bestemmelser med henblik på at forbedre støttens effektivitet og fleksibilitet.

⁹ Offentlig udviklingshjælp.

Konsekvensanalyse

EU's Udenrigstjeneste og Europa-Kommissionen udarbejdede i fællesskab en særlig konsekvensanalyse for det fremtidige ENI.

I konsekvensanalysen ses der på følgende fire løsningsmodeller:

- **Løsningsmodel 0: Ingen indsats på EU-plan.** EU holder op med at ydre finansiel støtte via et særligt instrument for nabolande.
- **Løsningsmodel 1: Ingen ændringer.** Samarbejdet med de berørte lande fortsætter uændret inden for rammerne af den eksisterende ENPI-forordning.
- **Løsningsmodel 2: Tilpasning af de nuværende regler.** Forslaget til den fremtidige retsakt bør baseres på den nuværende ENPI-forordning med en række væsentlige ændringer, der svarer til den nye politiske kontekst og særlige mål. I forbindelse med denne løsningsmodel er der en række undermuligheder vedrørende princippet om differentiering, programmeringsprocessen, instrumentets anvendelsesområde og sammenhængen mellem strategien og bistanden, reglerne for samarbejdet på tværs af grænserne, gennemførelsesbestemmelser, navnlig for at give mulighed for større fleksibilitet, forbindelser til interne politikker og instrumenter samt ENI's geografiske anvendelsesområde.
- **Løsningsmodel 3: Forslag om et fuldstændig nyt instrument** med et andet geografisk anvendelsesområde, hvori der fokuseres på mål, der er bredere eller anderledes end målene for ENP.

Hvad angår de sandsynlige økonomiske, sociale, miljømæssige og andre virkninger af hver af løsningsmodellerne, er det nødvendigt at erkende følgende:

- Hvis EU's indsats ikke fortsættes (løsningsmodel 0), vil det i væsentlig grad mindske og underminere de hidtidige resultaters holdbarhed. Det vil også generelt påvirke EU's forbindelser med ENP-partnerlande negativt.
- Ingen ændringer af det nuværende instrument (løsningsmodel 0) vil have en række positive økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger i partnerlandene.
- En ændring af instrumentet (løsningsmodel 2) vil øge de positive økonomiske, sociale og miljømæssige resultater, der er opnået ved hjælp af de nuværende regler og burde have en endnu mere positiv indflydelse på forvaltningspraksis, navnlig ved anvendelse af princippet om at "flere reformer giver flere midler".
- Et forslag om et fuldstændig nyt instrument (løsningsmodel 3) vil have negative virkninger for navnlig sammenhængen mellem EU's indsats og målene for ENP, og det vil underminere EU's troværdighed i regionen.

På grundlag af analysen og efter afvejning af de forskellige virkninger (samlet set, økonomisk, socialt og miljømæssigt) blev valgmulighed 0 og 3 afvist, fordi de ikke vil have positive virkninger og være med til at nå målene for ENP. Løsningsmodel 2 har det største potentiale til at skabe positive resultater og til at tilpasse den nuværende samarbejdsramme til den nye politiske kontekst, målene for ENP og de problemer, der blev indkredset via

evalueringerne samt de indhøstede erfaringer. Løsningsmodel 1 vil være den næstbedste mulighed, når det drejer sig om at skabe positive resultater, uden at det imidlertid sikres, at målene for det nye ENP nås, eller at udfordringerne og de særlige problemer, der er indkredset inden for rammerne af de nuværende regler, vil blive tacklet.

Løsningsmodel 2 bør derfor foretrækkes.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

I artikel 8 i TEU afstikkes de generelle retningslinjer for ENP, og artiklen udgør retsgrundlaget for ENP. Retsgrundlaget for finansieringsinstrumentet til støtte for ENP, det fremtidige europæiske naboskabsinstrument, er **artikel 209, stk. 1, i TEUF¹⁰** og **artikel 212, stk. 2, i TEUF**.

Nærhedsprincippet

Hvad angår nærhedsprincippet, giver indsatsen på EU-plan en væsentlig merværdi, der er knyttet til en række faktorer:

- I nabolande, hvor tilpasningen til EU's regler og standarder, retningslinjer og foranstaltninger er et af de vigtigste politiske mål, er EU bedst placeret til at yde bistand. Bestemte former for særlig støtte kan kun ydes på EU-plan, f.eks. fremme af den økonomiske integration med EU's indre marked, adgang til Schengenområdet eller deltagelse i EU's programmer. EU er således den førende samarbejdspartner i de fleste ENP-lande, en rolle, som medlemsstaterne, internationale finansielle institutioner og andre donorer i vid udstrækning anerkender. At bistå EU's nabolande med at tilpasse sig EU's politikker, regler og standarder er en vigtig drivkraft for reformer i ENP-partnerlandene.
- Med 27 medlemsstater, der handler inden for rammerne af fælles politikker og strategier, er det kun EU, der har den kritiske vægt til at reagere på globale udfordringer. Indsatsen på nationalt plan kan være begrænset og fragmenteret, da projekterne ofte er for små til at gøre en reel forskel. En rationalisering af medlemsstaternes indsats via EU er med til at forbedre koordineringen og effektiviteten af EU's indsats.
- På et tidspunkt med budgetmæssige restriktioner, hvor adskillige medlemsstater har valgt at træde ud af hele samarbejdsområder og trække deres støtte til bestemte lande tilbage, kan EU spille en aktiv rolle med at fremme demokrati, fred, stabilitet, velstand og fattigdomsbeskæmpelse i sine nabolande. På den baggrund giver det mere mening end nogensinde før ud fra et rent økonomisk synspunkt at kanalisere støtten på EU-plan derhen, hvor den virkelig kan gøre en forskel. Det er også billigere at arbejde inden for rammerne af EU. De administrative udgifter er lavere end de gennemsnitlige administrative udgifter for de vigtigste donorer af bilateral støtte.

¹⁰ Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Størrelsen af midlerne til den nye ENI på EU-budgettet bør i passende omfang afspejle ambitionerne for den reviderede europæiske naboskabspolitik.

Europa-Kommissionen foreslog således i sin meddelelse af 29. juni 2011 om et budget for Europa 2020 at bevilge 18 182 300 000 EUR (i løbende priser) til ENI i perioden 2014-2020.

Af hensyn til den overordnede planlægning vil finansieringen af højere uddannelsesaktiviteter i tredjelande i forbindelse med programmet "Erasmus for alle" i overensstemmelse med målene for EU's indsats udadtil blive stillet til rådighed via to flerårige bevillinger, der dækker henholdsvis de første fire år og de tre resterende år. Dette vil blive afspejlet i den vejledende flerårige programmering for ENI i overensstemmelse med de indkredsede behov og prioriteter i de berørte lande. Bevillingerne kan ændres i tilfælde af store uforudsete begivenheder eller vigtige politiske ændringer i overensstemmelse med EU's eksterne prioriteter. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. [--] om "Erasmus for alle"¹¹ vil finde anvendelse på disse midler.

Et mere detaljeret skøn over de finansielle virkninger af forslaget findes i den særskilte finansieringsoversigt til forslaget vedrørende ENI.

5. HOVEDELEMENTER:

Detaljeret forklaring af specifikke bestemmelser i forslaget

Forslagets hovedelementer (sammenlignet med de nuværende regler) og baggrunden herfor er som følger:

- Anvendelse af princippet om, at "flere reformer giver flere midler", og om gensidig ansvarlighed i overensstemmelse med den nye vision for ENP, navnlig gennem specifikke bestemmelser om differentiering, hvad angår den finansielle støtte og programmeringsprocessen, således som det var påkrævet.
- Løsning af problemet med programmeringsprocessens kompleksitet og længde for derved at rationalisere, afkorte og fokusere processen, navnlig for ENP-partnerlande, som i fællesskab med EU har aftalt de strategiske prioriteter i handlingsplaner eller tilsvarende dokumenter.
- Rationalisere instrumentets anvendelsesområde ved at sikre balancen mellem instrumentets fleksibilitet og den fokus, de strategiske mål og de vigtigste samarbejdsområder tillægges.
- Tilpasning af gennemførelsesbestemmelserne og forbedring af sammenhængen mellem eksterne instrumenter.
- Forbedring af bestemmelserne vedrørende samarbejdet på tværs af grænserne for at fremme en effektiv og hurtig gennemførelse af programmerne.

¹¹ EUT L ...

- Fremme af en tættere forbindelse med EU's interne instrumenter og politikker, herunder ved at optrappe samarbejdet med Kommissionen i programmeringsfasen og fremme mekanismerne for samling af midler fra interne og eksterne budgetposter på EU-budgettet.
- Hensyntagen til udviklingen af forbindelserne med Rusland ved at ændre bestemmelserne om Ruslands ret til ENI-støtte for derved at afspejle den særlige status, Rusland har som EU's naboland og strategiske partner.

Forenkling

Forslaget vedrørende ENI indeholder bestemmelser med henblik på at forenkle instrumenter, hvad angår en række aspekter. Instrumentets anvendelsesområde er blevet rationaliseret ved at reducere de 29 temaområder, der findes i den nuværende ENPI-forordning, til seks specifikke mål. Der er blevet indført et nyt, forenklet programmeringsredskab, der omfatter de fleste nabolande (én enkelt støtteramme). Det nye programmeringsdokument vil blive kortere end strategidokumenterne og de vejledende flerårige programmer, vil forhindre overlapninger i oplysningerne i de retlige/politiske dokumenter, der understøtter EU's forbindelser med sine naboer og forventes at afkorte programmeringsprocessen og derved mindske de administrative udgifter. Den nye artikel, der gør det muligt at samle midler fra ENI og relevante interne budgetposter på EU-budgettet ved hjælp af et enkelt sæt regler for foranstaltninger, der navnlig tackler problemer på tværs af grænserne, vil i væsentlig grad forbedre effektiviteten og mindske de administrative udgifter til gennemførelsen af disse foranstaltninger.

I forbindelse med denne nye forordning prioriterer Kommissionen, således som det er tilfældet for andre programmer i forbindelse med den flerårige finansielle ramme (FFR), at forenkle reglerne og forbedre adgangen til EU-bistand for partnerlande og –regioner, organisationer i civilsamfundet, små og mellemstore virksomheder, m.fl., forudsat at de forfølger målene i forordningen.

For at gennemføre den nye ENI-forordning skal forenkede og fleksible procedurer føre til en hurtigere vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger og hurtig ydelse af bistand fra EU, navnlig i krisituationer eller situationer, hvor demokratiet, retsstatsprincippet, menneskerettighederne og de grundlæggende friheder er truet eller i tilfælde af naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer. Revisionen af finansforordningen, som indeholder væsentlige bestemmelser om indsatsen udadtil, vil også være med til at gøre det lettere for organisationer i civilsamfundet og små virksomheder at deltage i finansieringsprogrammer, f.eks. ved at forenkle reglerne, mindske omkostningerne ved at deltage og fremskynde tildelingsprocedurerne. Kommissionen har til hensigt at gennemføre denne forordning ved brug af de nye fleksible procedurer, der fastsættes bestemmelser om i den nye finansforordning.

Der vil desuden blive opnået en yderligere forenkling via udarbejdelsen af en horisontal rammeforordning, der omfatter alle generelle og altid forekommende bestemmelser, hvilket vil sikre en øget sammenhæng mellem instrumenter på området indsatsen udadtil.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om et europæisk naboskabsinstrument

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 209, stk. 1, og artikel 212, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af forslaget til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget¹³,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Denne forordning udgør et af de instrumenter, der direkte støtter Den Europæiske Unions eksterne politikker. Den vil erstatte Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1638/2006 af 24. oktober 2006 om almindelige bestemmelser om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument¹⁴, som udløber den 31. december 2013.
- (2) I artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Union fastsættes bestemmelser om, at Unionen skal udvikle særlige forbindelser til sine nabolande med henblik på at skabe et område med velstand og godt naboskab, der bygger på Unionens værdier og er kendetegnet ved tætte og fredelige forbindelser baseret på samarbejde.
- (3) Unionen bestræber sig på gennem dialog og samarbejde med tredjelande at fremme, udvikle og konsolidere værdier som frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende friheder, principperne om lighed og retsstatsprincippet.
- (4) Siden naboskabspolitikken blev lanceret, har den i betydelig grad styrket forbindelserne med partnerlandene og givet håndgribelige fordele for både Unionen og dens partnere.

¹² EUT C af, s. ...

¹³ EUT C af, s. ...

¹⁴ EUT L 310 af 9.11.2006, s. 1.

- (5) Inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik tilbyder Unionen naboskabslandene et privilegeret forhold, der bygger på gensidig tilslutning til og fremme af værdier som demokrati og respekt for menneskerettighederne, retsstatsprincippet, god forvaltningspraksis og de markedsøkonomiske principper og en bæredygtig udvikling.
- (6) To vigtige politiske initiativer har formet det regionale samarbejde med Den Europæiske Unions naboskabslande: det østlige partnerskab mellem Unionen og dens østlige nabolande og Middelhavsunionen mellem Unionen og dens sydlige nabolande i Middelhavsområdet. Disse initiativer udgør betydningsfulde politiske rammer for uddybningen af forbindelser med og mellem partnerlandene på grundlag af principperne om fælles ejerskab og delt ansvar.
- (7) Siden lanceringen af den europæiske naboskabspolitik og etableringen af det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument er der sket en række større ændringer i situationen. Der er bl.a. sket en uddybning af relationerne med partnerne, og der er blevet iværksat regionale initiativer og demokratiske overgangsprocesser i regionen. Det førte i 2011 til udformningen af en ny vision for den europæiske naboskabspolitik som følge af en omfattende strategisk revision af politikken. Heri afstikkes de vigtigste mål for Unionens samarbejde med naboskabslandene, og der sikres i henhold til princippet om, at "flere reformer giver flere midler", og princippet om "gensidig ansvarlighed" større støtte til partnere, der går ind for at opbygge et demokratisk samfund og gennemføre reformer.
- (8) Støtten inden for rammerne af dette instrument og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling bør ydes til programmerne for samarbejde på tværs af Den Europæiske Unions ydre grænser mellem partnerlandene og medlemsstaterne for at fremme en integreret og bæredygtig regional udvikling mellem grænseregioner, der støder op til hinanden, og en harmonisk territorial integration på tværs af Unionen og med nabolandene.
- (9) Det er desuden vigtigt at fremme og lette samarbejdet til fælles gavn for Unionen og dens partnere, navnlig ved at samle bidragene fra interne og eksterne instrumenter på EU-budgettet, bl.a. til samarbejde på tværs af grænserne og infrastrukturprojekter af interesse for Unionen, som går gennem naboskabslande og berører andre samarbejdsområder.
- (10) Grænseregioner, der hører ind under Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), og regioner under Den Russiske Føderation, som på nuværende tidspunkt deltager i programmerne for samarbejde på tværs af grænserne, bør fortsat kunne gøre det. Det er også vigtigt, at de relevante regioner i lande, der er omfattet af instrumentet for førtiltrædelsesbistand, kan deltage i programmerne for samarbejde på tværs af grænserne. EØS-landenes deltagelse i programmerne for samarbejde på tværs af grænserne bør fortsat ske på grundlag af deres egne midler.
- (11) Det forventes, at de EU-medlemsstater og partnerlande, der deltager i samarbejdet på tværs af grænserne, vil yde deres eget bidrag til samfinansieringen. Det vil styrke landenes ejerskab, øge de finansielle midler, der er til rådighed til programmerne og gøre det lettere for lokale aktører at deltage.

- (12) Samarbejdet på tværs af grænserne vil om nødvendigt bidrage til gennemførelsen af eksisterende og fremtidige makroregionale strategier.
- (13) Den støtte, der skal ydes til udviklingslandene blandt nabolandene inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik, bør være sammenhængende med målene og principperne for Unionens eksterne politikker, særlig dens udviklingspolitik, herunder fælleserklæringen om den europæiske konsensus om udvikling, som blev vedtaget den 22. december 2005 af Rådet, repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen.
- (14) Den fælles strategi for EU og Afrika er relevant for forbindelserne med de nordafrikanske lande i Middelhavsområdet.
- (15) Unionen og dens medlemsstater bør forbedre sammenhængen og komplementariteten, hvad angår deres respektive samarbejdspolitikker med nabolandene. For at sikre, at Unionens samarbejde og medlemsstaternes samarbejde supplerer og styrker hinanden, er det hensigtsmæssigt at sikre en fælles programmering, hvilket bør ske, når det overhovedet er muligt og relevant.
- (16) EU-støtten i medfør af denne forordning bør principielt tilpasses de tilsvarende nationale, regionale eller lokale strategier og foranstaltninger i partnerlandene.
- (17) I nabolande, hvor tilpasningen til EU's regler og standarder er et af de vigtigste politiske mål, er EU bedst placeret til at yde denne støtte. Visse specifikke former for støtte kan kun ydes på EU-plan.
- (18) Målene for denne forordning, nemlig at fremme et udvidet politisk samarbejde og en gradvis økonomisk integration mellem Den Europæiske Union og nabolandene, kan desuden ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den påtænkte foranstaltnings omfang bedre gennemføres på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (19) Der er brug for stadig flere midler til finansieringen af Den Europæiske Unions eksterne støtte, men Unionens økonomiske og budgetmæssige situation begrænser de midler, der er til rådighed til denne støtte. Kommissionen er derfor nødt til at sikre den mest effektive anvendelse af de disponible midler ved at anvende finansielle instrumenter, der giver en løftestangsvirkning. Denne virkning kan øges ved at gøre det muligt at anvende og genanvende de midler, der er investeret og genereret via de finansielle instrumenter.
- (20) Bekæmpelse af klimaændringerne er en af de store udfordringer, Unionen står over for, og der er et pressende behov for en indsats på internationalt plan. I overensstemmelse med hensigtserklæringerne i Kommissionens meddelelse fra juni 2011 om den flerårige finansielle ramme om at øge den klimarelaterede andel af EU-budgettet til mindst 20 % bør denne forordning bidrage til dette mål.
- (21) Ligebehandling af mænd og kvinder og bekæmpelse af forskelsbehandling udgør tværgående mål i forbindelse med alle de foranstaltninger, der gennemføres inden for rammerne af denne forordning.

- (22) Unionen bestræber sig sammen med sine partnere verden over på at fremme kravet om værdigt arbejde og ratifikationen og en effektiv gennemførelse af de internationalt anerkendte arbejdsstandarder og multilaterale miljøaftaler.
- (23) Den Europæiske Unions finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger i hele udgiftscyklussen, herunder forebyggelse, påvisning og efterforskning af uregelmæssigheder, inddrivelse af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og i givet fald sanktioner. Disse foranstaltninger vil blive gennemført i henhold til de gældende aftaler, der er indgået med internationale organisationer og tredjelande.
- (24) Med henblik på at harmonisere terminologien med det europæiske territoriale samarbejde bør gennemførelsesdokumenterne for programmerne for samarbejde på tværs af grænserne kaldes fælles operationelle programmer.
- (25) For at denne forordning hurtigt skal kunne afspejle resultaterne af de politiske beslutninger, Rådet træffer, bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage retsakter, jf. artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, med henblik på ajourføringen af listen over modtagerlande i bilaget til denne forordning.
- (26) Da der i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../....¹⁵ (herefter benævnt "den fælles gennemførelsesforordning") fastsættes fælles regler og procedurer for gennemførelsen af Unionens instrumenter for indsatsen udadtil, bør Kommissionen tillægges delegerede beføjelser til at vedtage retsakter, jf. artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, til at vedtage de specifikke gennemførelsesforanstaltninger, der kræves i forbindelse med den mekanisme for samarbejde på tværs af grænserne, der oprettes i denne forordnings afsnit III. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører de relevante høringer under det forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør desuden i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af de relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (27) For at skabe ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.
- (28) Gennemførelsesbeføjelserne i forbindelse med artikel 7, stk. 1, 2 og 3, og artikel 9, stk. 1, bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser¹⁶. Under hensyntagen til arten af disse gennemførelsesretsakter, navnlig det forhold, at de er af politisk karakter, eller de finansielle følger heraf, bør undersøgelsesproceduren principielt anvendes ved vedtagelsen af disse retsakter undtagen for foranstaltninger af mindre finansielt omfang.
- (29) Hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere er fastsat i Rådets afgørelse 2010/427/EU —

¹⁵ EUT L

¹⁶ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I. MÅL OG PRINCIPPER

Artikel 1

Generelt formål og anvendelsesområde

1. Unionen sigter mod at skabe et område med velstand og gode naboskabsforbindelser, som omfatter Den Europæiske Union og de lande og områder, der er opført på listen i bilaget til denne forordning (herefter benævnt "partnerlandene"), ved at udvikle særlige forbindelser.
2. EU-støtten i henhold til denne forordning skal anvendes til gavn for partnerlande og kan også anvendes til fælles gavn for Unionen og partnerlandene.
3. EU-midlerne kan også anvendes til at sætte Den Russiske Føderation i stand til at deltage i samarbejdet på tværs af grænserne og i relevante flerlandeprogrammer for derved at afspejle Den Russiske Føderations særlige status som både Unionens nabo og en strategisk partner i regionen.

Artikel 2

Specifikke mål for EU-støtten

1. Den støtte, der ydes inden for rammerne af denne forordning, skal fremme et udvidet politisk samarbejde og en gradvis økonomisk integration mellem Unionen og partnerlandene og særlig gennemførelsen af partnerskabs- og samarbejdsaftaler, associeringsaftaler og andre eksisterende og fremtidige aftaler samt i fællesskab aftalte handlingsplaner.
2. EU-støtten skal navnlig sigte mod:
 - a) at fremme menneskerettighederne og de grundlæggende friheder, retsstatsprincippet og principperne om lighed, at skabe et velforankret og bæredygtigt demokrati, at fremme god forvaltningspraksis og at udvikle et velfungerende civilsamfund, der omfatter arbejdsmarkedets parter
 - b) at sikre en gradvis integration på Unionens indre marked og et øget sektorsamarbejde og samarbejde på tværs af sektorer, bl.a. via en lovgivningsmæssig tilnærmelse og harmonisering af reglerne til EU-standarder og andre relevante internationale standarder, opbygning af de tilknyttede institutioner og investeringer, navnlig via fælles net
 - c) at skabe betingelserne for en velforvaltet mobilitet for mennesker og fremme af den mellempolkele kontakt

- d) at sikre en bredtfavnende bæredygtig og inklusiv udvikling og fattigdomsbekæmpelse, bl.a. via udvikling af den private sektor, at fremme den interne økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, udviklingen af landdistrikterne, klimaindsatsen og modstandsdygtigheden over for katastrofer
 - e) at fremme tillidsskabende foranstaltninger og andre foranstaltninger, der er med til at skabe sikkerhed og forebygge og løse konflikter
 - f) at øge det subregionale og regionale samarbejde og samarbejdet i naboskabsregionen samt samarbejdet på tværs af grænserne.
3. Realiseringen af disse mål måles ved hjælp af bl.a. regelmæssige EU-rapporter om gennemførelsen af politikken, og hvad angår stk. 2, litra a), d) og e), ved hjælp af de relevante indikatorer, der er fastsat af internationale organisationer og andre relevante organer, hvad angår stk. 2, litra b), c) og d), ved hjælp af partnerlandenes tilpasning til Unionens retsfor skrifter i det omfang, det er relevant, hvad angår stk. 2, litra c) og f), ved hjælp af en række relevante aftaler og samarbejdsforanstaltninger. Indikatorerne omfatter bl.a. hensigtsmæssigt overvågede demokratiske valg, omfanget af korruption, handelsmønster og indikatorer, der gør det muligt at måle de interne økonomiske forskelle, herunder beskæftigelsesniveauet.
4. EU-støtten kan også anvendes på andre områder, når det er i overensstemmelse med de overordnede mål for den europæiske naboskabspolitik.

Artikel 3

Politisk ramme

1. Partnerskabs- og samarbejdsaftalerne, associeringsaftalerne og andre eksisterende og fremtidige aftaler, der fastsætter bestemmelser om forbindelserne til partnerlandene, tilsvarende meddelelser, Rådets konklusioner og Europa-Parlamentets beslutninger samt relevante konklusioner af ministermøder med partnerlandene skal bidrage til den overordnede politiske ramme for programmeringen og gennemførelsen af EU-støtten inden for rammerne af denne forordning.
2. Fælles aftalte handlingsplaner og andre tilsvarende dokumenter mellem partnerlandene og Unionen udgør den vigtigste referenceramme for fastsættelsen af prioriteterne for EU-støtten.
3. I tilfælde, hvor der ikke, som omhandlet i stk. 1, er indgået sådanne aftaler mellem Unionen og partnerlandene, kan der ydes EU-bistand, såfremt den findes egnet til at realisere Unionens politiske mål, og støtten programmeres på grundlag af disse mål under hensyntagen til det berørte lands behov.

Artikel 4

Differentiering, partnerskab og samfinansiering

1. EU-støtte, der ydes inden for rammerne af denne forordning til hvert partnerland, differentieres i form og størrelse afhængig af partnerlandets reformvilje og de fremskridt, der gøres med gennemførelsen af reformerne. En sådan differentiering skal afspejle ambitionsniveauet for landets partnerskab med Unionen, dets fremskridt, hvad angår opbygningen af et velforankret og bæredygtigt demokrati, dets fremskridt, hvad angår realiseringen af de aftalte reformmål, landets behov og kapacitet og EU-støttens potentielle virkninger.
2. EU-støtte, der ydes inden for rammerne af denne forordning, skal principielt fastsættes i partnerskab med støttemodtagerne. Partnerskabet inddrager eventuelt nationale, regionale og lokale myndigheder, andre berørte parter, civilsamfundet, arbejdsmarkedets parter og andre ikke-statslige aktører i forberedelsen og gennemførelsen af samt kontrollen med EU-støtten.
3. EU-støtten i henhold til denne forordning samfinansieres principielt af modtagerlandene ved hjælp af offentlige midler, bidrag fra modtagerne eller andre kilder. Samme princip finder anvendelse på samarbejdet med Den Russiske Føderation, navnlig hvad angår programmerne i artikel 6, stk. 1, litra c). Kravene om samfinansiering kan fraviges i behørigt begrundede tilfælde, og når det er nødvendigt for at støtte udviklingen af civilsamfundet og ikke-statslige aktører, uden at det påvirker overholdelsen af andre betingelser, der er fastsat i finansforordningen.

Artikel 5

Kohærens og koordinering af donorforanstaltninger

1. Ved gennemførelsen af denne forordning skal kohærens sikres på andre områder af Unionens indsats udadtil samt med andre relevante EU-politikker. Med henblik herpå baseres de foranstaltninger, der finansieres inden for rammerne af denne forordning, herunder dem, der forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank (EIB), på de i artikel 3, stk. 1 og 2, nævnte dokumenter vedrørende samarbejdspolitikken samt Unionens specifikke interesser, politiske prioriteter og strategier. Disse foranstaltninger skal overholde forpligtelserne i henhold til de multilaterale aftaler og de internationale konventioner, som Unionen og partnerlandene er partnere i.
2. Kommissionen, medlemsstaterne og Den Europæiske Investeringsbank (EIB) sikrer kohærens mellem den støtte, der ydes inden for rammerne af denne forordning, og anden støtte, der ydes af Unionen, medlemsstaterne og Den Europæiske Investeringsbank.
3. Unionen og medlemsstaterne koordinerer deres respektive støtteprogrammer for at øge støttens virkning og effektivitet i overensstemmelse med de fastsatte principper for styrkelse af den operationelle koordinering på området ekstern bistand og for harmonisering af politikker og procedurer. Koordineringen indebærer regelmæssige høringer og hyppig udveksling af relevant information i de forskellige faser i

støttecyklussen, særlig i marken, og kan føre til fælles programmering, delegeret samarbejde og/eller overførselsordninger.

4. Unionen tager sammen med medlemsstaterne de nødvendige skridt til at garantere en passende koordinering og et passende samarbejde med multilaterale og regionale organisationer og enheder såsom de europæiske finansieringsinstitutioner, internationale finansieringsinstitutioner, De Forenede Nationers særorganisationer, fonde og programmer, private og politiske fonde og donorer uden for EU.

5.

Afsnit II. VEJLEDENDE PROGRAMMERING OG TILDELING AF MIDLER

Artikel 6

Programmernes art

1. EU-støtten i henhold til denne forordning gennemføres ved hjælp af:
 - a) bilaterale programmer, der omfatter støtte til et partnerland
 - b) flerlandeprogrammer, der tackler problemer, som alle eller en række partnerlande har til fælles, og regionalt og subregionalt samarbejde mellem to eller flere partnerlande, og som kan omfatte samarbejde med Den Russiske Føderation
 - c) programmerne for samarbejde på tværs af grænserne, der vedrører samarbejdet mellem på den ene side en eller flere medlemsstater og på den anden side et eller flere partnerlande og/eller Den Russiske Føderation, og som finder sted langs den del af Unionens ydre grænser, som de deler.
2. EU-støtten i henhold til denne forordning ydes i henhold til den fælles gennemførelsesforordning.

Artikel 7

Programmering og vejledende tildeling af midler til de vejledende landeprogrammer og flerlandeprogrammer

1. Hvad angår de lande, hvor de i artikel 3, stk. 2, omhandlede dokumenter findes, skal der vedtages en omfattende flerårig, fælles støtteramme i henhold til undersøgelsesproceduren, jf. artikel 15, stk. 3, i den fælles gennemførelsesforordning. Inden for den fælles ramme ses der nærmere på de fremskridt, der gøres i forbindelse med den politiske ramme, og der opstilles en liste over prioriteter for EU-støtten, hovedsageligt udvalgt blandt de prioriteter, der er medtaget i de i artikel 3, stk. 2, omhandlede dokumenter, og i partnerlandenes strategier eller planer, og for hvilke Unionens regelmæssige vurderinger har vist, at der er behov for støtte. Inden for denne ramme fastsættes desuden det vejledende finansieringsniveau. Varigheden af den fælles støtteramme skal svare til varigheden af de relevante dokument, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2.
2. Hvad angår de lande, hvor de i artikel 3, stk. 2, omhandlede dokumenter ikke findes, skal der vedtages et omfattende programmeringsdokument, der omfatter en strategi og et flerårigt vejledende program i henhold til undersøgelsesproceduren, jf. artikel 15, stk. 3, i den fælles gennemførelsesforordning. Heri fastsættes Unionens

svarstrategi på grundlag af en analyse af situationen i det pågældende land og dets forbindelser med Unionen, partnerlandenes strategier eller planer, prioriteterne for EU-støtten og det vejledende finansieringsniveau fordelt efter prioritet. Det skal strække sig over et passende flerårigt tidsrum.

3. Hvad angår flerlandeprogrammerne, skal der vedtages et omfattende programmeringsdokument, der omfatter en strategi og et flerårigt vejledende program i henhold til undersøgelsesproceduren, jf. artikel 15, stk. 3, i den fælles gennemførelsesforordning. Heri fastsættes prioriteterne for EU-støtten til regioner eller subregioner og det vejledende finansieringsniveau fordelt efter prioritet. Det skal strække sig over et passende flerårigt tidsrum.
4. Dokumenterne vedrørende den fælles støtteramme, der er omhandlet i stk. 1, gennemgås eventuelt på ny og kan ændres i henhold til undersøgelsesproceduren, jf. artikel 15, stk. 3, i den fælles gennemførelsesforordning. De i stk. 2 og 3 omhandlede programmeringsdokumenter tages op til fornyet overvejelse midtvejs i deres løbetid, eller når det måtte være nødvendigt, og kan ændres efter samme procedure.
5. De finansielle bevillinger til landeprogrammer og flerlandeprogrammer fastsættes ved hjælp af gennemsigtige og objektive kriterier, der afspejler det differentieringsprincip, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1.
6. Når det er nødvendigt mere effektivt at gennemføre foranstaltninger til fælles gavn for Unionen og partnerlandene på områder såsom tværnationalt samarbejde og fælles net kan midlerne inden for rammerne af denne forordning samles med midler, der er omfattet af andre relevante EU-forordninger om finansielle instrumenter. I så tilfælde beslutter Kommissionen, hvilket fælles sæt regler der skal finde anvendelse på gennemførelsen.
7. De medlemsstater og andre donorer, der har givet tilsagn om at programmere deres støtte i fællesskab med Unionen, skal involveres i programmeringsprocessen. Programmeringsdokumenterne kan eventuelt også omfatte deres bidrag.
8. Hvis medlemsstaterne og andre donorer har givet tilsagn om at programmere deres støtte i fællesskab, kan et fælles flerårigt programmeringsdokument erstatte den fælles støtteramme, der er omhandlet i stk. 1, og de programmeringsdokumenter, der er omhandlet i stk. 2 og 3, på betingelse af, at det opfylder kravene i disse bestemmelser.
9. I tilfælde af kriser eller trusler mod demokratiet, retsstaten, menneskerettighederne og de grundlæggende friheder eller ved naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer kan der foretages en ad hoc-revision af programmeringsdokumenterne. Denne hasterevision skal sikre kohærens mellem den EU-støtte, der ydes inden for rammerne af denne forordning, og den støtte, der ydes inden for rammerne af andre af Unionens finansielle instrumenter. En hasterevision kan føre til vedtagelsen af reviderede programmeringsdokumenter. Når det er tilfældet, sender Kommissionen de reviderede programmeringsdokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet til orientering inden en måned efter deres vedtagelse.

Afsnit III. SAMARBEJDE PÅ TVÆRS AF GRÆNSERNE

Artikel 8

Geografisk støtteberettigelse

1. Programmerne for samarbejde på tværs af grænserne, som er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c), kan fastsættes:
 - a) for landgrænser, der omfatter alle territoriale enheder svarende til NUTS 3-niveau eller tilsvarende langs landgrænser mellem medlemsstaterne og partnerlandene og/eller Den russiske Føderation
 - b) for søgrænser, der omfatter alle territoriale enheder svarende til NUTS 3-niveau eller tilsvarende langs søgrænser mellem medlemsstaterne og partnerlandene og/eller Den russiske Føderation, og som der højst er 150 km mellem med forbehold af eventuelle tilpasninger, der kan være påkrævet for at sikre samarbejdsaktionens kohærens og kontinuitet
 - c) rundt om et havområde, der omfatter alle territoriale kystenheder svarende til NUTS 2-niveau eller tilsvarende langs et havområde mellem medlemsstater og partnerlande og/eller Den russiske Føderation.
2. For at sikre, at de eksisterende samarbejdsordninger fortsætter, og i andre begrundede tilfælde kan de territoriale enheder, der støder op til dem, der er omhandlet i stk. 1, få tilladelse til at deltage i samarbejdet på tværs af grænserne.
3. I behørigt begrundede tilfælde kan større sociale, økonomiske eller kulturelle centre, som ikke støder op til de støtteberettigede territoriale enheder, medtages på betingelse af, at deres deltagelse bidrager til de mål, der er fastsat i programmeringsdokumentet.
4. For programmer, der udarbejdes i overensstemmelse med stk. 1, litra b), kan Europa-Kommissionen efter aftale med partnerne foreslå, at den geografiske støtteberettigelse udvides til hele den territoriale enhed på NUTS 2-niveau, på hvis område den territoriale enhed på NUTS 3-niveau er beliggende.

Artikel 9

Programmering og tildeling af midler til samarbejdet på tværs af grænserne

1. Der udarbejdes et programmeringsdokument med henblik på fastsættelse af:
 - a) de strategiske mål, der skal forfølges i forbindelse med samarbejdet på tværs af grænserne
 - b) en liste over de fælles operationelle programmer, der skal fastsættes

- c) en vejledende fordeling af midlerne mellem de land- og søgrænseprogrammer, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra a) og b), og de havområdeprogrammer, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra c)
- d) de vejledende flerårige bevillinger til hvert fælles operationelt program
- e) territoriale enheder, der er berettiget til at deltage i hvert fælles operationelt program, og de regioner og centre, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, 3 og 4
- f) den vejledende tildeling af eventuelle midler til horisontale kapacitetsopbyggende foranstaltninger, netværkssamarbejde og udveksling af erfaringer mellem programmerne
- g) bidragene til de tværnationale programmer, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. [...] om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorialt samarbejde¹⁷, som partnerlandene og/eller Den Russiske Føderation kan deltage i.

Programmeringsdokumentet skal dække et tidsrum på syv år og vedtages af Kommissionen i henhold til den undersøgelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 15, stk. 3, i den fælles gennemførelsesforordning. Det tages op til fornyet overvejelse midtvejs i dets løbetid, eller når det måtte være nødvendigt, og kan revideres efter den samme procedure, jf. nævnte artikel.

2. De fælles operationelle programmer samfinansieres af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling. Det samlede beløb til fordeling fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling fastsættes i henhold til artikel 4, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. [...] om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorialt samarbejde¹⁸. Denne forordnings bestemmelser gælder for anvendelsen af denne samfinansiering.
3. Via førtiltrædelsesinstrumentet kan de fælles operationelle programmer, som de lande, der er støtteberettigede inden for rammerne af dette instrument, kan deltage i, samfinansieres. Denne forordnings bestemmelser gælder for anvendelsen af denne samfinansiering.
4. De vejledende tildelinger af midler til de fælles operationelle programmer beregnes hovedsageligt på grundlag af befolkningen i de støtteberettigede områder. Ved fastsættelsen af de vejledende tildelinger kan der foretages tilpasninger, der afspejler behovet for at skabe balance mellem bidragene fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og bidragene fra budgettet for dette instrument samt andre faktorer, der påvirker samarbejdets intensitet såsom særlige kendetegn i grænseområderne og deres kapacitet til at forvalte og absorbere EU-støtten.

¹⁷ EUT L

¹⁸ EUT L

Artikel 10

Fælles operationelle programmer

1. Samarbejdet på tværs af grænserne gennemføres via flerårige fælles operationelle programmer, der dækker samarbejdet om en grænse eller en gruppe af grænser, og som omfatter flerårige foranstaltninger, ved hjælp af hvilke et ensartet sæt prioriteter forfølges, og som kan gennemføres med EU-støtte. De fælles operationelle programmer tager udgangspunkt i det i artikel 9 omhandlede programmeringsdokument. De skal indeholde en kortfattet beskrivelse af de forvaltnings- og kontrolsystemer, der omfatter de elementer, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, og artikel 12, stk. 2.
2. De fælles operationelle programmer for land- og søgrænser skal udarbejdes for hver grænse på det mest hensigtsmæssige territoriale niveau og omfatte støtteberettigede territoriale enheder tilhørende en eller flere medlemsstater og et eller flere partnerlande og/eller Den Russiske Føderation.
3. De fælles operationelle programmer for havområder skal være multilaterale, udarbejdet på det mest hensigtsmæssige territoriale niveau og omfatte støtteberettigede territoriale enheder op til et fælles havområde tilhørende flere deltagende lande, herunder mindst en medlemsstat og et partnerland og/eller Den Russiske Føderation. I programmerne kan indgå bilaterale aktiviteter, der støtter samarbejdet mellem en medlemsstat og et partnerland og/eller Den Russiske Føderation.
4. Senest et år efter godkendelsen af de i artikel 9 nævnte programmeringsdokumenter, forelægger de deltagende lande i fællesskab Kommissionen forslag til fælles operationelle programmer. Kommissionen godkender hvert fælles operationelt program efter at have undersøgt, om det er i overensstemmelse med denne forordning, programmeringsdokumentet og gennemførelsesbestemmelserne.
5. Regioner i andre lande end partnerlande, Den Russiske Føderation eller medlemsstater, der støder op til støtteberettigede områder som defineret i artikel 8, stk. 1, litra a) og b), eller som støder op til et fælles havområde, for hvilket der er fastsat et fælles operationelt program, kan omfattes af et fælles operationelt program og drage nytte af EU-støtten på de betingelser, der er fastsat i det i artikel 9 omhandlede programmeringsdokument.
6. Kommissionen og de deltagende lande træffer hensigtsmæssige foranstaltninger for at sikre, at havområdeprogrammer, der fastsættes inden for rammerne af denne forordning, og tværnationale programmer, der fastsættes inden for rammerne af forordning (EU) nr. [...], og som delvis overlapper hinanden geografisk, fuldt ud supplerer og gensidigt styrker hinanden.
7. De fælles operationelle programmer kan revideres på de deltagende landes og Kommissionens initiativ af årsager såsom:
 - ændringer i samarbejdsprioriteterne, den socioøkonomiske udvikling

- resultaterne af gennemførelsen af de pågældende foranstaltninger og resultaterne af kontrol- og evalueringsprocessen
 - behovet for at tilpasse størrelsen af de disponible midler og omfordele dem.
8. Efter vedtagelsen af de fælles operationelle programmer indgår Kommissionen finansieringsaftaler med partnerlandene og/eller Den Russiske Føderation. Finansieringsaftalen skal indeholde de retlige bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre de fælles operationelle programmer og kan også undertegnes af andre deltagende lande og af den forvaltningsmyndighed, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, litra c).

Der indgås om nødvendigt et aftalememorandum mellem de deltagende lande og forvaltningsmyndigheden, hvori landenes specifikke finansielle ansvar fastsættes.

9. Der udarbejdes et fælles operationelt program, der involverer mere end et partnerland, hvis mindst et partnerland har undertegnet finansieringsaftalen. Andre partnerlande, der er omfattet af det fastsatte program, kan tilslutte sig det på et hvilket som helst tidspunkt ved at undertegne finansieringsaftalen.
10. Hvis et deltagende land påtager sig i fællesskab at samfinansiere et program, skal retningslinjerne for tilvejebringelse, anvendelse og kontrol af samfinansieringen præciseres i det fælles operationelle program. Den tilknyttede finansieringsaftale undertegnes af alle deltagende lande.
11. Der kan via fælles operationelle programmer også tilvejebringes et finansielt bidrag fra eller til instrumenter, som støtten kan kombineres med under hensyn til reglerne for disse instrumenter, forudsat at det bidrager til at nå programmernes prioriteter.
12. På grundlag af partnerskabsprincippet udvælger de deltagende lande i fællesskab de foranstaltninger, der skal have EU-støtte, og som er i overensstemmelse med prioriteterne og foranstaltningerne i de fælles operationelle programmer.
13. I særlige og behørigt begrundede tilfælde, hvor:
- a) der ikke kan fremlægges et fælles operationelt program på grund af problemer i forbindelserne mellem de deltagende lande eller mellem Den Europæiske Union og et partnerland
- eller
- b) de deltagende lande ikke har forelagt Kommissionen et fælles operationelt program senest den 30. juni 2017
- eller
- c) ingen af de partnerlande, der er omfattet af programmet, har undertegnet den relevante finansieringsaftale inden udgangen af det år, hvori programmet vedtages,
- tager Kommissionen efter at have hørt den eller de pågældende medlemsstat(er) de nødvendige skridt til at sætte den eller de pågældende medlemsstat(er) i stand til at

anvende bidraget fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til det fælles operationelle program i henhold til artikel 4, stk. 7 og 8, i forordning (EF) nr. [...].

14. Budgetforpligtelser for foranstaltninger på området samarbejde på tværs af grænserne, som løber over mere end et regnskabsår, kan opdeles på flere år i årlige trancher.

Artikel 11

Forvaltning af fælles operationelle programmer

1. Fælles operationelle programmer gennemføres principielt ved delt forvaltning sammen med medlemsstaterne. De deltagende lande kan også foreslå, at de gennemføres ved indirekte forvaltning af den enhed, der er omhandlet i finansforordningen, og i overensstemmelse med de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2.
2. Kommissionen sikrer selv på grundlag af de disponible oplysninger, at dels medlemsstaten i tilfælde af delt forvaltning, dels partnerlandet eller den internationale organisation i tilfælde af indirekte forvaltning har oprettet og anvender forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i overensstemmelse med finansforordningen, denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2.

De berørte medlemsstater, partnerlande og internationale organisationer sikrer, at deres forvaltnings- og kontrolsystem fungerer effektivt, de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed og respekten for princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning. De er ansvarlige for forvaltningen og kontrollen af programmerne.

Kommissionen kan kræve, at den pågældende medlemsstat, det pågældende partnerland eller den pågældende internationale organisation undersøger eventuelle klager, der indgives til Kommissionen vedrørende udvælgelsen eller gennemførelsen af de foranstaltninger, der støttes inden for rammerne af dette afsnit, eller den måde, hvorpå forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer.

3. For muliggøre en passende forberedelse af gennemførelsen af de fælles operationelle programmer er de udgifter, der påløber efter indgivelsen af de fælles operationelle programmer til Kommissionen først støtteberettigede fra 1. januar 2014.
4. Såfremt der er begrænsninger i støtteberettigelsen, jf. artikel 8, stk. 7, i den fælles gennemførelsesforordning, er den i stk. 1 omhandlede enhed, som kan iværksætte indkaldelser af forslag og bud, berettiget til i så tilfælde at acceptere støtteberettigede tilbudsgivere, ansøgere og kandidater fra ikke-støtteberettigede lande eller varer af ikke-støtteberettiget oprindelse, jf. artikel 9, stk. 3, i den fælles gennemførelsesforordning.

Artikel 12

Gennemførelsesregler for samarbejdet på tværs af grænserne

1. Gennemførelsesbestemmelserne, der indeholder de specifikke bestemmelser for gennemførelsen af dette afsnit, vedtages ved en delegeret retsakt i henhold til artikel 14.
2. Gennemførelsesbestemmelserne omfatter bl.a. bestemmelser om:
 - a) samfinansieringssatsen og -metoden
 - b) forberedelse, ændring og afslutning af fælles operationelle programmer
 - c) programstrukturens rolle og funktion: det fælles kontroludvalg, forvaltningsmyndigheden og det fælles tekniske sekretariat, de fælles udvælgelsesudvalg, herunder deres stilling, en effektiv fastlæggelse af deres struktur, ansvarlighed og ansvarsområder, en beskrivelse af forvaltnings- og kontrolsystemer og betingelser for den tekniske og økonomiske forvaltning af EU-støtten, herunder udgifternes støtteberettigelse
 - d) tilbagebetalingsprocedurer, kontrol og evaluering
 - e) synlighed og informationsaktiviteter
 - f) delt og indirekte forvaltning, jf. artikel 6, stk. 2, i den fælles gennemførelsesforordning.

Afsnit IV. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 13

Ajourføring af bilagene

Listen over modtagerlande i bilaget til denne forordning kan ajourføres i henhold til de politiske beslutninger, Rådet træffer for anvendelsesområdet for naboskabspolitikken. En ændring af bilaget vedtages ved hjælp af en delegeret retsakt i henhold til artikel 14.

Artikel 14

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Den i artikel 12 og 13 omhandlede delegation af beføjelser sker for det tidsrum, hvori denne forordning er gyldig.
2. Delegationen af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning fra dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller fra en senere dato, der fastsættes nærmere i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
3. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
4. En vedtaget delegeret retsakt træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på 2 måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med 2 måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 15

Udvalg

Kommissionen bistås af udvalget for det europæiske naboskabsinstrument. Dette udvalg er et udvalg som defineret i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 16

Deltagelse af tredjelande, som ikke er opført i bilaget

1. I behørigt begrundede tilfælde og for at sikre kohærensens og effektiviteten af EU-støtten eller for at fremme det regionale eller tværregionale samarbejde kan Kommissionen beslutte at udvide støtteberettigelsen for foranstaltninger til lande, områder eller regioner, som ellers ikke ville være støtteberettigede. Uanset bestemmelserne i artikel 8, stk. 1, i den fælles gennemførelsesforordning kan fysiske og juridiske personer fra de pågældende lande, områder og regioner deltage i procedurerne for gennemførelsen af sådanne foranstaltninger.
2. Der kan fastsættes bestemmelser herom i de programmeringsdokumenter, der er omhandlet i artikel 7.

Artikel 17

Suspendering af EU-støtten

Hvis et partnerland ikke overholder principperne om demokrati, retsstaten og respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende friheder, opfordrer Unionen med forbehold af bestemmelserne om suspendering af støtten i forbindelse med partnerskabs- og samarbejdsaftaler og associeringsaftaler med partnerlande og –regioner det pågældende land til at gennemføre høringer for at finde en løsning, der er acceptabel for begge parter, undtagen i særligt hastende tilfælde. Hvis høringer med det pågældende land ikke fører til en løsning, der er acceptabel for begge parter, eller det nægter at gennemføre høringer, eller i særligt hastende tilfælde kan Rådet træffe hensigtsmæssige foranstaltninger i henhold til artikel 215, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som kan omfatte fuldstændig eller delvis suspendering af EU-støtten.

Artikel 18

Finansielt referencebeløb

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af denne forordning i perioden 2014-2020 er på 18 182 300 000 EUR (i løbende priser). Op til 5% af finansieringsrammen tildeles programmerne for samarbejde på tværs af grænserne, jf. artikel 6, stk. 1, litra c).
2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for den finansielle ramme.
3. Som omhandlet i artikel 13, stk. 2, i forordningen om "Erasmus for alle" og for at fremme den internationale dimension af højere uddannelser vil et vejledende beløb på 1 812 100 000 EUR fra forskellige eksterne instrumenter (udviklingssamarbejdsinstrumentet, det europæiske naboskabsinstrument, instrumentet for førtiltrædelsesbistand, partnerskabsinstrumentet og Den Europæiske Udviklingsfond) blive tildelt foranstaltninger vedrørende mobilitet til eller fra EU-lande på området læring og til samarbejde og politisk dialog med myndigheder/institutioner/organisationer fra disse

lande. Bestemmelserne i forordningen om "Erasmus for alle" gælder for anvendelsen af disse midler.

Midlerne vil blive stillet til rådighed via to flerårige tildelinger, der kun omfatter henholdsvis de første fire år og de resterende tre år. Dette vil blive afspejlet i den vejledende flerårige programmering for disse instrumenter i overensstemmelse med de indkredsede behov og prioriteter i de pågældende lande. Bevillingerne kan ændres i tilfælde af store uforudsete begivenheder eller vigtige politiske ændringer i overensstemmelse med EU's eksterne prioriteter.

Artikel 19

Tjenesten for EU's Optræden Udadtil

Anvendelsen af denne forordning sker i henhold til Rådets afgørelse (EU) nr. 2010/427/EU om, hvordan Tjenesten for EU's Optræden Udadtil skal tilrettelægges og fungere.

Artikel 20

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den finder anvendelse fra 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i enhver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

BILAG

Partnerlande, jf. artikel 1

Algeriet

Armenien

Aserbajdsjan

Belarus

Egypten

Georgien

Israel

Jordan

Libanon

Libyen

Marokko

Republikken Moldova

De besatte palæstinensiske områder

Syrien

Tunesien

Ukraine

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET OM
DET EUROPÆISKE NABOSKABSINSTRUMENT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) i ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder
- 2.4. Anslåede omkostninger og fordele ved kontrollen

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørte udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne
 - 3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne
 - 3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme
 - 3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen
- 3.3. Anslået virkning for indtægterne

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1 Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. XXX om et europæisk naboskabsinstrument (ENI)

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen¹⁹

Afsnit 19: Eksterne forbindelser

Kapitel 19 08: Instrumentet for den europæiske naboskabspolitik og forbindelserne med Rusland

Titlen på dette budgetkapitel (19 08) svarer til den nuværende struktur for de finansielle instrumenter i perioden 2007-2013. Det foreslås at beholde samme kapitel 19 08, men at ændre titlen på dette kapitel i tidsrummet 2014-2020 som følger:

19 08 : Instrumentet for den europæiske naboskabspolitik

1.3. Forslagets/initiativets art

X Forslaget/initiativet drejer sig om **en ny foranstaltning**

Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**²⁰

Forslaget/initiativet drejer sig om **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

Forslaget/initiativet drejer sig om **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

Europa i verden: større vægt på den internationale scene

1.4.2. *Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter*

Den europæiske naboskabspolitik sigter mod at skabe et område med velstand og godt naboskab langs EU's grænser, navnlig via en øget politisk associering, økonomisk integration og et tættere samarbejde inden for en række sektorer. I tidsrummet 2014-2020 vil EU fortsat støtte disse mål via et særligt

¹⁹ ABM: Activity Based Management (aktivitetsbaseret ledelse). ABB: Activity Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning):

²⁰ Jf. artikel 49, stk. 6, litra a) eller b), i finansforordningen.

finansielt instrument, det europæiske naboskabsinstrument (ENI), der skal erstatte det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument, der blev indført i 2006. Størstedelen af midlerne fra EU-budgettet til partnerne vil blive ydet via ENI.

Den EU-støtte, der ydes inden for rammerne af denne forordning, skal fremme et tættere politisk samarbejde og en gradvis økonomisk integration mellem Den Europæiske Union og partnerlandene og særlig gennemførelsen af partnerskabs- og samarbejdsaftaler, associeringsaftaler og andre eksisterende og fremtidige aftaler samt i fællesskab aftalte handlingsplaner.

EU-støtten skal navnlig sigte mod:

a) at fremme menneskerettighederne og de grundlæggende friheder, retsstatsprincippet og principperne om lighed, at skabe et velforankret og bæredygtigt demokrati, at fremme god forvaltningspraksis og at udvikle et velfungerende civilsamfund, der omfatter arbejdsmarkedets parter

b) at sikre en gradvis integration på EU's indre marked og et øget sektorsamarbejde og samarbejde på tværs af sektorer, bl.a. via en lovgivningsmæssig tilnærmelse og harmonisering af reglerne til EU-standarder og andre relevante internationale standarder, opbygning af tilknyttede institutioner og investeringer, navnlig via fælles net

c) at skabe betingelserne for en velforvaltet mobilitet for mennesker og fremme af den mellemløse kontakt

d) at sikre en bredtfavnende bæredygtig og inklusiv udvikling, fattigdomsbekæmpelse og jobskabelse, bl.a. via udvikling af den private sektor, at fremme den interne økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, udviklingen af landdistrikterne, klimaindsatsen og modstandsdygtigheden over for katastrofer

e) at fremme tillidsskabende foranstaltninger og andre foranstaltninger, der er med til at skabe sikkerhed og forebygge og løse konflikter

f) at øge det subregionale og regionale samarbejde og samarbejdet i naboskabsregionen samt samarbejdet på tværs af grænserne.

EU-støtten kan også anvendes på andre områder, når det er i overensstemmelse med de overordnede mål for den europæiske naboskabspolitik.

Berørte AMB/ABB-aktiviteter

Kapitel 19 08 omdøbes til: Det europæiske naboskabsinstrument

1.4.3. Forventede resultater og virkninger

Angiv, hvilken virkning forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Baggrund

Artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Union og den nye vision for ENP om et tættere naboskab med demokratiske, velstående og stabile nabolande, hvor hvert partnerland drager nytte af en skræddersyet og differentieret strategi, kræver, at der vedtages et nyt finansielt instrument for naboskab og det højere

ambitionsniveau for den nye ENP. Det er så meget desto mere tilfældet, eftersom realiseringen af en sådan vision ikke er problemfri for partnerne, der skal gennemføre svære og dyre reformer, før fordelene blive fuldt synlige.

Det fremtidige ENI skal navnlig sigte mod at nå hovedmålene for den nye vision for ENP og tackle de specifikke problemer og udfordringer, der tidligere blev indkredset.

Meddelelsen om en ny tilgang til nabolande i forandring indeholder forslag, som udmønter strategierne i forhold til Østeuropa og det sydlige Kaukasus via den fortsatte gennemførelse af det østlige partnerskab og strategien for det sydlige Middelhavsområde via det nye "partnerskab for demokrati og fælles velstand".

EU forsøger navnlig med forslaget om et "partnerskab for demokrati og fælles velstand" at støtte den demokratiske udvikling, der er påbegyndt i Egypten og Tunesien, og som kan sprede sig til andre lande i det sydlige Middelhavsområde.

Den strategiske revision af den europæiske naboskabspolitik (ENP), som blev foretaget sidste år, viste, at der er områder, hvor politikken i høj grad kan styrkes. Overgangen til demokrati i det sydlige Middelhavsområde og de store forhåbninger om politisk og økonomisk forandring, som befolkningen i disse lande har givet udtryk for, betyder, at EU's støtte er endnu vigtigere end tidligere, og viser, at der er områder, hvor EU og partnerlandene kan og skal skabe bedre resultater. EU er desuden fortsat fast besluttet på at yde vedvarende støtte til demokratiserings- og reformprocessen i alle nabolande, både mod øst og mod syd.

1.4.4. Virknings- og resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til kontrol af forslagens/initiativets gennemførelse.

I denne forordning fastsættes de væsentligste elementer i og grundlaget for EU's indsats. De nøjagtige foranstaltninger fastsættes via den flerårige programmering og de årlige handlingsprogrammer, der præciserer de aktiviteter, EU skal gennemføre, herunder de forventede resultater og de virkninger, der tilstræbes med de pågældende foranstaltninger. Der vil til den tid blive fastsat detaljerede indikatorer til at kontrollere gennemførelsen og præcist måle de fremskridt, der gøres hen imod de politiske mål, idet der tages hensyn til de særlige kendetegn ved den pågældende foranstaltning. De vil blive baseret på de årlige statusrapporter om gennemførelsen af ENP-handlingsplanerne, statistiske data og/eller uafhængige organers evaluering, når der forefindes sådanne, som følger:

a. Om menneskerettighederne og de demokratiske standarder i højere grad overholdes, vil blive målt ved brug af oplysninger og statistiske data fra ngo'er, FN og regionale organer: forenings-, ytrings- og forsamlingsfrihed, en fri presse og frie medier, demokratiske og troværdige valg, der overvåges på passende vis, korrupsionens omfang, et mere uafhængigt og effektivt retsvæsen og en mere demokratisk kontrol med sikkerhedssektoren. Det skal erindres, at der ikke findes nogen officielle indikatorer, hvad angår menneskerettighedsspørgsmålet. De "ranglister", en række organisationer opstiller, kan imidlertid være med til at gøre det muligt at foretage en vurdering af situationen, der kan bruges, idet en højere indplacering (fra år til år) sædvanligvis er ensbetydende med, at der sker fremskridt på et specifikt område.

b. Om der sker en øget integration på EU's indre marked, vil bl.a. blive målt ved hjælp af variationen i handelsmønstret i forhold til udgangsplysningerne i år n=0 (Eurostat-tal), via de

fremskridt, der gøres, hvad angår tilnærmelsen til EU-normer og -standarder, som måles i forhold de disponible udgangsplysninger i år "n=0" og helt overordnet ved antallet af lande, der har skabt et vidtgående og bredt frihandelsområde.

c. Den øgede mobilitet i tilknytning til en bedre grænse- og migrationsforvaltning, de fremskridt, der gøres hen imod indgåelse af mobilitetspartnerskaber og de aftaler om lempelse og liberalisering af visumreglerne, der indgås, vil blive målt ved brug de disponible statistiske data (Eurostat og/eller andre pålidelige institutioner), turiststrømmen, migrationsstrømmen og strømmen af akademikere/studerende i år "n" og ved at sammenligne disse data med udgangsplysningerne i år "n=0".

d. Mindskelsen af de interne økonomiske uligheder, forøgelsen i beskæftigelsen, udviklingen af små og mellemstore virksomheder: politik og lovgivning, styrkelsen af erhvervsuddannelserne, velstandsniveauet i landbrugssamfundene og den øgede fødevarerikkerhed vil blive målt ved brug af data fra Eurostat, OECE, Verdensbanken, UNDP og officielle statistiske data. De vil omfatte jævnlige ajourførte data over beskæftigelsen (antal arbejdsløse, sektorer, alder, køn), antallet af små og mellemstore virksomheder (oprettelse/lukning af små og mellemstore virksomheder), antallet af personer, der er under uddannelse og velstandsfordelingen. Der foretages en sammenligning af disse data og udgangsplysningerne i år "n=0". Der vil i den forbindelse blive lagt særlig vægt på målingen af Gini-koefficienten (for at vurdere, om indkomstforskellene er blevet mindre eller større).

e. Opbygningen af øget tillid i konfliktområder og de fremskridt, der gøres med hensyn til at løse eksisterende konflikter vil blive evalueret via elementer i statusrapporterne.

f. Det øgede samarbejde mellem partnerlande langs grænseregioner, øget regional dialog, antallet af tilsagn om samarbejde i forbindelse med regionale problemer i forskellige områder, antallet af fælles holdninger og fælles aktiviteter og den sociale og økonomiske udvikling i grænseområder.

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt

Politisk vision og mellemlange mål

Den langsigtede **vision** for den europæiske naboskabspolitik er at skabe et naboskab, hvor det enkelte partnerland udvikler sine forbindelser med EU i overensstemmelse med dets egne ønsker, behov og kapacitet. På politisk plan indebærer det et tilbud om et tættere samarbejde med EU, bl.a. flere fælles initiativer i internationale fora, hvor der drøftes globale spørgsmål af fælles interesse. På økonomisk plan er EU åben over for en større økonomisk integrering, som kan føre til en gradvis økonomisk integrering i EU's indre marked. EU støtter også en hurtigere opnåelse af en inklusiv og bæredygtig vækst i nabolandene, som skal være med til at gøre dem mere konkurrencedygtige og mere energieffektive, skabe anstændige job og opfylde millenniumudviklingsmålene samt sætte dem i stand til at gennemføre en kulstoffattig udviklingsstrategi, således at de bidrager til at bekæmpe klimaændringerne. EU bør anvende alle sine politikker i overensstemmelse med de fælles behov og interesser og det enkelte lands reform- og demokratiseringsvilje.

Målet er et større fælles engagement i borgernes politiske og økonomiske trivsel – både i EU og i nabolandene – da det er den bedste garanti for vores fælles stabilitet og velstand. En sådan vision er forbundet med udfordringer. For partnerlandenes vedkommende medfører de nødvendige reformer store omkostninger, og der skal gøres en stor indsats, før frugterne kan høstes. For EU's vedkommende

er det vigtigt ikke at sætte det velfungerende indre marked over styr og sikre, at mobiliteten finder sted under sikre forhold.

I de kommende år kan partnerlande, der tager afgørende skridt i retning af politiske og økonomiske reformer, forvente at kunne indgå en **associeringsaftale under det østlige partnerskab** (lande mod øst) eller et **partnerskab for demokrati og fælles velstand** (lande mod syd). Det vil ske samtidig med, at der skabes øget mobilitet og mellemfolkelig kontakt (f.eks. gennem den eventuelle indgåelse af mobilitetspartnerskaber), økonomisk integration gennem erhvervssamarbejde, udvikling af små og mellemstore virksomheder, udenlandske direkte investeringer og styrkede handelsforbindelser med EU (f.eks. gennem oprettelse af vidtgående og brede frihandelsområder og indgåelse af andre aftaler, f.eks. om landbrug, tjenesteydelser og etableringsret eller aftaler om overensstemmelsesvurdering og accept af industriprodukter for udvalgte sektorer), større sektorintegrering (f.eks. gennem integrering i et paneuropæisk energimarked og deltagelse i internationale kulstofmarkeder, herunder de forberedende foranstaltninger for at blive tilknyttet EU's ordning for handel med emissionskvoter og deltagelse i EU-programmer og -agenturer i overensstemmelse med de muligheder, som de enkelte programmer åbner op for, og i henhold til de generelle retningslinjer for deltagelse i EU-agenturers arbejde).

EU tilstræber med forslaget om et partnerskab for demokrati og fælles velstand²¹ navnlig at støtte den demokratiske udvikling, der er påbegyndt i Egypten og Tunesien, og som kan sprede sig til andre lande i det sydlige Middelhavsområde. Hvis disse lande skal sikre en målrettet gennemførelse af demokratiseringsprocessen, har de behov for støtte til at reformere deres institutioner og få gang i den økonomiske vækst på ny. Befolkningen i landene skal også forstå, at EU er parat til at hjælpe i denne udfordrende og vanskelige forandringsproces.

ENI skal i højere grad være politikstyret og sikre en øget differentiering, større fleksibilitet, strengere betingelser og incitamenter for dem, der gør den største indsats, og dermed afspejle ambitionerne for det enkelte partnerskab (f.eks. forhandlinger om vidtgående og brede frihandelsområder). EU-støtten kunne i stigende grad også overdrages til partnerlandene under forudsætning af, at EU's finansielle regler overholdes, og at EU's finansielle interesser beskyttes.

Finansiering

Finansieringsniveauet i forbindelse med det nye ENI-instrument afspejler ambitionerne for den reviderede ENP. Det foreslås, at der bevilges 18 182 300 000 EUR (i løbende priser) til ENI i tidsrummet 2014-2020.

Differentiering

EU-støttens størrelse afhænger af de fremskridt, der gøres, hvad angår opbygningen af et demokratisk samfund og konsolideringen samt respekten for retsstatsprincippet og den fart, hvormed reformerne gennemføres. I jo større grad og jo hurtigere et land opnår fremskridt med sine interne reformer, desto større støtte vil det modtage fra EU. Denne større støtte skal ydes på forskellig vis, bl.a. i form af flere midler til social og økonomisk udvikling, udvidede programmer for omfattende institutionsopbygning, bedre markedsadgang, øget finansiering fra EIB til investeringer og større mulighed for mobilitet. Disse præferentielle fordele vil blive skræddersyet til det enkelte lands behov og til situationen i regionen, og det anerkendes, at betydningsfulde reformer er forbundet med store "startomkostninger". I

²¹ KOM(2011) 200 af 8.3.2011.

lande, der ikke har gennemført reformer, vil EU tage bevillingerne op til fornyet overvejelse og muligvis mindske dem.

1.5.2. Merværdien ved en indsats fra EU's side

Forslaget bør ses i lyset af den overordnede situation med en fornyet europæisk naboskabspolitik, der giver partnerlandene mulighed for et tættere politisk samarbejde og for øget økonomisk integrering i overensstemmelse med artikel 8 i Lissabontraktaten. Forslaget bygger på, at vi skal dele erfaringerne med integrationsbestrebelse i EU med vores nabolande og gradvist involvere dem i EU's politikker.

I nabolande, hvor tilpasningen til EU's regler og standarder er et af de vigtigste politiske mål, er EU bedst placeret til at yde støtte. Nogle bestemte former for særlig støtte kan kun ydes på EU-plan, f.eks. fremme af en gradvis økonomisk integration i EU's indre marked, adgang til Schengenområdet eller deltagelse i EU's programmer. EU er således den førende samarbejdspartner i de fleste ENP-lande, en rolle, som medlemsstaterne, internationale finansielle institutioner og andre donorer i vid udstrækning anerkender. At bistå EU's nabolande med at tilpasse sig EU's politikker, regler og standarder er en vigtig drivkraft for reformerne i ENP-partnerlandene.

1.5.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

Der er opstået en række problemer, siden lanceringen af ENPI, som direkte eller indirekte skyldes instrumentets udformning. Det er ofte blevet påpeget, at en lang programmeringsproces og en ufuldstændig tilpasning af den finansielle bistand til strategien og prioriteterne i ENI-handlingsplanerne og andre relevante dokumenter udgør problemer, der skal tages fat på fremover. Det er vigtigt at sikre koordineringen og sammenhængen med indsatsen inden for rammerne af andre instrumenter. De bestemmelser, der muliggør fælles aktiviteter med partnere/regioner uden for det geografiske anvendelsesområde for ENPI, har været af afgørende betydning for gennemførelsen af en række aktiviteter, og de bør bevares.

ENPI-bistanden er blevet brugt til at optage lån fra finansielle institutioner til finansiering af infrastrukturinvesteringsprojekter og til at støtte den private sektor ved hjælp af lån og transaktioner med risikovillig kapital. Det er tilfældet med Den Europæiske Investeringsbank i forbindelse med FEMIP og EIB, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) og andre europæiske finansielle institutioner i forbindelse med NIF. Samarbejdet med internationale finansielle institutioner skal øges yderligere ved brug af innovative redskaber, navnlig på området garantier. Brugen af revolverende fonde skal hjælpe med til at øge virkningen af dette samarbejde.

Blandt de generelle problemer, der er af stor betydning for ENPI, kan nævnes fleksibiliteten og evnen til at reagere på krisesituationer og uforudsete situationer. I forbindelse med naboskabspolitikken er en af de store udfordringer at tackle langtrukne kriser. Alle løsninger inden for rammerne af ENPI skal være kohærente med de politiske valg vedrørende det fremtidige stabilitetsinstrument (navnlig hvad angår anvendelsesområde og omfang) og forholdet til de geografiske instrumenter. De nuværende mekanismer for hurtig indgriben i tilfælde af kriser har fungeret godt og skal styrkes yderligere.

Det er nødvendigt at overveje, hvordan kontrollen kan øges, navnlig hvad angår styrkelsen af forbindelsen mellem de politiske dialoger og bistandsprogrammerne (herunder teknisk bistand). Det er desuden vigtigt, at ambitionerne for politikken følges op af hensigtsmæssige redskaber til at gennemføre den. Det bør også overvejes, hvordan den tekniske bistand/TAIEX kan udvikles, eventuelt ved at udvide mekanismens anvendelsesområde, så det også omfatter elementer såsom uddannelse og case studies. Derudover skal samarbejdet på det statistiske område øges.

Sammen med andre politiske mål såsom en velfungerende offentlig administration og et uafhængigt retsvæsen, der muliggør håndhævelsen af aftaler, skaber en effektiv konkurrencepolitik et erhvervsklima, der fremmer økonomisk vækst.

Globalt har det regionale samarbejde vist sin merværdi ved navnlig at fremme regionale synergier og netværk på vigtige områder af fælles interesse såsom miljø, klimaændringer, energi, bæredygtig udvikling, udviklingen af små og mellemstore virksomheder, medier og ytringsfrihed, forskning, informations- og kommunikationsteknologi samt mobilitet for unge. Det regionale samarbejde har også vist sig at være meget effektivt, når det gennemføres på intraregionalt plan (i syd og øst): en række programmer (civilbeskyttelse, fremme af private investeringer) fokuserer i to retninger, nemlig mod syd og øst. Programmerne for samarbejde på tværs af grænserne har også spillet en vigtig rolle, og mekanismen for delte forpligtelser, der blev brugt sammen med disse programmer, har vist sig at være nyttig.

1.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Eksterne politikker/instrumenter

I Lissabontraktaten fastsættes den nye institutionelle ramme for EU's indsats udadtil. Hensigten er at fremme sammenhængen mellem EU's strategi og EU's rolle på den internationale scene. EU er nødt til at få en langsigtet politisk strategi for indsatsen udadtil og en hensigtsmæssig værktøjskasse for at forfølge følgende strategiske mål:

Fremme og forsvare EU's værdier i udlandet. Via det europæiske naboskabsinstrument vil EU fremme overgangsprocesserne og den demokratiske proces og styrke civilsamfundet rundt om sine grænser.

Projektere EU's politikker til støtte for EU's 2020-dagsorden med henblik på en intelligent, bæredygtig og inklusiv kulstoffattig vækst. Med ENI vil EU støtte løsningen af større globale problemer og relevante reformer, der er til gavn for både EU og partnerlandene.

Øge virkningen af EU's udviklingssamarbejde med henblik på først og fremmest at bekæmpe fattigdom. Via ENI vil EU bistå partnerlandene med at løse udviklingsproblemer, f.eks. klimaændringer, i henhold til deres behov, kapacitet, interesser og reformvilje og de mulige virkninger af samarbejdet. ENI vil også være med til at forbedre EU's koordinering af og sammenhæng i udviklingspolitikken.

Investere i langsigtet velstand, stabilitet og demokrati i EU's nabolande. Målet om at skabe et område med stabilitet, velstand og demokrati er det vigtigste mål for ENI og den nye naboskabspolitik. Der vil blive givet prioritet til at støtte EU's regionale og bilaterale politikker, herunder de temabaserede, i et bredere nærområde. De demokratiske overgangsprocesser i landene i det sydlige Middelhavsområde og de mulige virkninger heraf for regionen i bredere forstand gør det nødvendigt i højere grad at støtte disse samfunds stræben efter demokratiske værdier og principper og en mere ligelig fordeling af de gavnlige virkninger af væksten, samtidig med at målet om et bredere politisk samarbejde og større integration med naboerne, både i syd og i øst, forfølges. Det omfatter øget fokus på inddragelse af aktører i civilsamfundet og arbejdsmarkedets parter.

Bedre kriseforebyggelse og -løsning. ENI skal muliggøre en øget og mere fleksibel støtte til forebyggelse og løsning af kriser i nabolandene.

At yde støtte til EU's nabolande via et særligt, målrettet og politikstyret instrument, der omfatter finansielle midler, der står mål med ambitionerne om en ny ENP, er helt i overensstemmelse med de vigtigste prioriteter for EU's indsats udadtil.

ENP-landene vil fortsat drage nytte af andre finansielle instrumenter til løsning af specifikke strategiske spørgsmål (globale udfordringer, menneskerettigheder og atomsikkerhed) eller krisesituationer (makrofinansiell bistand, stabilitetsinstrumentet og instrumenterne for humanitær bistand).

Interne politikker

Da målet med ENP er at fremme en tættere integration mellem EU og partnerlandene, skal bestemmelserne med henblik på at sikre en bedre koordinering af EU's interne og eksterne politikker i forhold til nabolandene, herunder via et tættere samarbejde med relevante kommissionstjenester i programmeringsfasen og om nødvendigt anvendelsen af mekanismer, der muliggør samling af midler fra interne og eksterne budgetposter på EU-budgettet.

Det kan navnlig gælde for samarbejdsområder såsom infrastruktur med grænseoverskridende dimensioner, navnlig transport- og energinet, IKT-sektoren²² og andre netværksindustrier samt højere uddannelse og miljøområdet, da de har et betydeligt tværnationalt element. Øget støtte via ENI til opbygning af kapaciteten inden for forskning og innovation vil være med til at understøtte alle ovennævnte samarbejdsområder og hjælpe alle partnerlande med at tilpasse deres politikker og mål med EU's for derved at tackle de globale og regionale udfordringer.

Det skal tilstræbes at skabe øget synergi med EU's interne politikker og at anvende innovative finansielle instrumenter i tilknytning hertil på grundlag af en koordineret strategi bestående af foranstaltninger, der har til formål at sikre, at EU-budgettet anvendes ved udviklingen af sådanne instrumenter. Det vil gøre det lettere at samle midler fra forskellige udgiftsområder i den flerårige finansielle ramme.

1.6. Varighed og finansielle virkninger

Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

- x Forslag/initiativ gældende fra ... til ...
- x Finansielle virkninger fra ... til ...
- **X** Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**
- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2014 til 2020
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

²² Anvendelsen af IKT-tjenester og –infrastrukturer og internettets virkninger for vækst, ytringsfrihed og demokratiske værdier kan ikke undervurderes.

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r) ²³

x **Direkte central forvaltning** ved Kommissionen.

x **Indirekte central forvaltning** ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:

- x gennemførelsesorganer
- organer oprettet af Fællesskaberne²⁴
- x nationale offentligretlige organer/organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver
- personer, som har fået pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. artikel 49 i finansforordningen

X Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

X Decentral forvaltning sammen med tredjelande

X Fælles forvaltning sammen med internationale organisationer (*angives nærmere*)

Målene skal opfyldes gennem en kombination af foranstaltninger, som gennemføres ved hjælp af forskellige forvaltningsmetoder.

²³ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²⁴ Organer omhandlet i finansforordningens artikel 185.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser

Kommissionens kontrol- og evalueringssystemer fokuserer i stadig højere grad på resultater. De involverer såvel internt personale som ekstern ekspertise.

Projektledere i delegationerne og hovedsædet kontrollerer løbende gennemførelsen af projekter og programmer på forskellig vis, bl.a. via besøg i marken, når det er muligt. Kontrollen giver uvurderlige oplysninger om de fremskridt, der gøres, og hjælper projektlederne med at indkredse reelle og potentielle flaskehalse og at træffe de nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe situationen.

Eksterne uafhængige eksperter kontraheres til ved hjælp af tre forskellige systemer at vurdere, hvordan EU's indsats udadtil fungerer. Disse vurderinger bidrager til ansvarliggørelsen og til at forbedre de igangværende foranstaltninger. De bygger på tidligere erfaringer med henblik på fremtidige strategier og foranstaltninger. I forbindelse med alle redskaber anvendes de internationalt anerkendte OECD-DAC-evalueringskriterier, herunder (eventuelle) virkninger.

På projektniveau giver resultatorienterede kontrolsystemer (ROM), der forvaltes fra hovedsædet, først et kort, fokuseret overblik over kvaliteten af et udsnit af foranstaltningerne. Ved hjælp af en meget struktureret og standardiseret metode giver ROM-eksperter karakterer, der viser projektets styrker og svagheder, og henstillinger til, hvordan effektiviteten kan forbedres.

Evalueringer på projektniveau, der forvaltes af den EU-delegation, der har ansvaret for projektet, giver en mere detaljeret og tilbundsående analyse og hjælper projektlederne med at forbedre igangværende foranstaltninger og forberede fremtidige foranstaltninger. Eksterne, uafhængige eksperter med tematisk og geografisk ekspertise hyres til at foretage en analyse og give feedback og dokumentation fra alle berørte parter, ikke mindst de endelige modtagere.

Kommissionen foretager også strategiske evalueringer af sine politikker, fra programmering og fastlæggelse af strategien til gennemførelse af foranstaltninger i en specifik sektor (f.eks. sundheds- eller uddannelsessektoren) i et land eller en region eller af et specifikt instrument. Disse evalueringer udgør vigtig input til fastlæggelsen af politikker og udformningen af instrumenter og projekter. Alle disse evalueringer offentliggøres på Kommissionens websted, og der findes et resumé heraf i årsberetningen til Rådet og Europa-Parlamentet.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. *Konstaterede risici*

Den risikomæssige situation

Karakteristisk for ENI-støttens operationelle miljø er risikoen for, at instrumentets mål ikke nås, en suboptimal finansiel forvaltning og/eller manglende overholdelse af gældende regler (lovligheden og den formelle rigtighed):

- manglende økonomisk/politisk stabilitet og/eller naturkatastrofer i partnerlandene kan føre til problemer med og forsinkelser i udformningen og gennemførelsen af foranstaltninger
- manglende institutionel og administrativ kapacitet i partnerlandene kan føre til problemer med og forsinkelser i udformningen og gennemførelsen af foranstaltninger
- geografisk spredte projekter og programmer (som dækker et omtrentligt antal stater/områder/regioner) kan skabe logistiske/ressourcemæssige problemer i forbindelse med kontrollen, navnlig eventuel opfølgning af aktiviteter på stedet
- mange forskellige potentielle partnere/modtagere med forskellige interne kontrolstrukturer og forskellig intern kontrolkapacitet kan føre til opsplitting og dermed mindske virkningen og effektiviteten af Kommissionens disponible ressourcer til støtte og kontrol af gennemførelsen
- dårlige og få disponible data om resultaterne og virkningerne af den eksterne bistand/gennemførelsen af nationale udviklingsplaner i partnerlandene kan forhindre, at Kommissionen kan rapportere om og stå til ansvar for resultaterne.

Forventet risikoniveau ved manglende overholdelse af gældende regler

Målet for instrumentet, hvad angår overholdelse af gældende regler, er at bevare den historisk lave risiko for, at reglerne i forbindelse med EuropeAid-porteføljen ikke overholdes (fejlrater); det såkaldte resterende "netto"-fejlniveau (på flerårig basis, efter at al planlagt kontrol og alle korrektioner er udført på afsluttede kontrakter) er på under 2 %. Det har traditionelt betydet, at den skønnede fejlprocent har ligget på mellem 2 % og 5 % i det årlige tilfældige udsnit af transaktioner, som Den Europæiske Revisionsret har set nærmere på med henblik på den årlige revisionserklæring. EuropeAid mener, at det er den lavest mulige risiko for manglende overholdelse af gældende regler i forbindelse med det højrisikomiljø, der opereres i, og under hensyntagen til den administrative byrde og den nødvendige omkostningseffektivitet ved kontrollen af overholdelsen af reglerne.

2.2.2. Påtænkt(e) kontrolmetode(r)

EuropeAids interne kontrolstruktur

EuropeAids interne kontrol- og forvaltningsprocedure er udformet således, at den giver en rimelig sikkerhed, hvad angår realiseringen af målene, hvad angår virkningerne og effektiviteten af dets foranstaltninger, pålideligheden af dets finansielle rapporter og overholdelsen af den relevante lovgivnings- og proceduremæssige ramme.

Effektivitet og virkning

For at sikre effektiviteten og virkningerne af EuropeAids foranstaltninger (og afbøde den høje risiko i det miljø, den eksterne bistand ydes) vil EuropeAid som supplement til alle elementer af Kommissionens brede strategiske politik og planlægningsproces, det interne kontrolmiljø og andre krav i Kommissionens interne kontrolstandarder fortsat have en skræddersyet ramme for forvaltning af støtte, der fungerer inden for rammerne af alle dets instrumenter, som vil omfatte:

- EU-delegationernes dekoncentrerede forvaltning af størstedelen af den eksterne støtte på området

- en klar og formaliseret finansiel ansvarsfordeling (fra den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede) (generaldirektøren) ved hjælp af en subdelegation fra den ved subdelegation anvisningsberettigede (direktør) i hovedsædet til lederen af delegationen
- regelmæssige rapporter fra EU-delegationerne til hovedsædet (rapporter om forvaltning af den eksterne bistand), herunder delegationslederens årlige revisionserklæring
- et omfattende uddannelsesprogram for personalet både i hovedsædet og delegationerne
- betydelig støtte og vejledning mellem hovedsædet og delegationerne (bl.a. via internettet)
- regelmæssige kontrolbesøg til dekoncentrerede delegationer hvert 3-6 år
- en metode til forvaltning af projekt- og programcyklus, herunder:
 - kvalitetsstøtteredskaber til udformning af foranstaltningen, gennemførelsesmetode, finansieringsmekanisme, forvaltningssystem, vurdering og udvælgelse af alle gennemførelsespartnere m.m.
 - program- og projektförvaltning, kontrol- og rapporteringsredskaber med henblik på en effektiv gennemførelse, herunder regelmæssig ekstern kontrol på stedet af projekter
 - omfattende evaluerings- og revisionskomponenter.

Regnskabsaflæggelse og decharge

EuropeAid vil fortsat tilstræbe at anvende de højeste standarder for regnskaber og regnskabsaflæggelse ved brug af Kommissionens omkostningsbaserede regnskabssystem (ABAC) samt specifikke redskaber vedrørende ekstern bistand såsom det fælles Relex-informationssystem (CRIS).

Hvad angår overholdelsen af den relevante lovgivnings- og proceduremæssige ramme, er metoderne til kontrollen hermed fastsat i afsnit 2.3 (foranstaltninger, der skal forhindre svig og uregelmæssigheder).

Udvalgenes og underudvalgenes rolle

Det forventes, at underudvalgene vil spille en stadig mere aktiv rolle i forbindelse med kontrollen med gennemførelsen af programmerne.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende og påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger

I lyset af det højriskmiljø, som EuropeAid opererer i, er det nødvendigt i forbindelse med dets systemer at tage højde for, at der temmelig hyppigt kan ske fejl, hvad angår overholdelsen af reglerne (uregelmæssigheder) i forbindelse med transaktioner, og at indbygge en høj grad af kontrol, som så tidligt som muligt i betalingsproceduren forhindrer, påviser og korrigerer fejl. Det betyder i praksis, at EuropeAids kontrol med overholdelsen af reglerne først og fremmest vil hvile på en betydelig forudgående kontrol, der foretages af eksterne revisorer og kommissionspersonale på stedet, inden de endelige projektudbetalinger finder sted (samtidig med at noget af den efterfølgende revision og kontrol stadig pågår), hvilket går langt videre end de finansielle sikkerhedsforanstaltninger, der kræves

i henhold til finansforordningen. EuropeAids ramme for overholdelsen af reglerne består bl.a. af følgende:

Forebyggende foranstaltninger

Obligatorisk grundlæggende uddannelse for personale og revisorer vedrørende svig i forbindelse med forvaltning af bistand.

Vejledning (bl.a. via internettet), herunder den praktiske kontraktvejledning, EuropeAid Companion og Financial Management Kit (til gennemførelsespartnerne).

Forudgående vurdering for at sikre, at de myndigheder, der forvalter de relevante midler under fælles decentral og delt forvaltning har truffet hensigtsmæssige foranstaltninger til forebyggelse, påvisning og bekæmpelse af svig i forbindelse med forvaltningen af EU-midler.

Forudgående screening af de disponible mekanismer til bekæmpelse af svig i partnerlandet som en del af vurderingen af støtteberettigelseskriteriet for forvaltning af offentlige finanser, hvortil der ydes budgetstøtte (dvs. aktivt tilsagn om at bekæmpe svig og korruption, passende tilsynsmyndigheder, tilstrækkelig kapacitet i retsvæsenet og effektive reaktionsmuligheder og sanktionsmekanismer).

Kommissionen undertegnede i 2008 i Accra det internationale initiativ vedrørende gennemsigtighed i bistanden (IATI), hvori parterne enes om en standard for gennemsigtighed i bistanden, som sikrer rettidige, detaljerede og regelmæssige oplysninger om bistandsstrømme og dokumenter.

Kommissionen har siden 14. oktober 2011 gennemført første fase af IATI-standardens for offentliggørelse af oplysninger om gennemsigtighed i forbindelse med bistanden inden det næste forum på højt niveau om bistandseffektivitet i Busan i november 2011. Derudover vil Kommissionen i samarbejde med EU-medlemsstaterne arbejde på en fælles webbaseret it-applikation kaldet TR-AID, som omdanner oplysninger om EU-bistand indhentet via IATI og andre kilder til brugervenlige oplysninger om bistand.

Foranstaltninger for at afsløre og korrigere fejl

Ekstern revision og kontrol (både obligatorisk og risikobaseret), bl.a. Den Europæiske Revisionsret.

Efterfølgende kontrol (på risikobasis) og tilbagebetalinger

Suspendering af EU-finansieringen i alvorlige tilfælde af svig, herunder storstilet korruption, indtil myndighederne har truffet hensigtsmæssige foranstaltninger for at rette op på og forhindre denne type svig fremover.

EuropeAid vil i højere grad udforme sin strategi til bekæmpelse af svig i overensstemmelse med Kommissionens nye strategi for bekæmpelse af svig (CAFS), der blev vedtaget den 24. juni 2011, for bl.a. at sikre, at:

EuropeAids interne kontrol til bekæmpelse af svig fuldt ud er i overensstemmelse med CAFS.

EuropeAids strategi for styring af risikoen for svig er gearet til at indkredse de områder, hvor der er risiko for svig, og finde passende modforanstaltninger.

De systemer, der anvendes i forbindelse med EU's udgifter i tredjelande, gør det muligt at udtrække de oplysninger, der er relevante med henblik på styring af risikoen for svig (f.eks. dobbeltfinansiering).

Når det er nødvendigt, vil der blive nedsat netværksgrupper og indført hensigtsmæssige it-redskaber, der er specielt egnede til at analysere tilfælde af svig i forbindelse med sektoren for ekstern bistand.

2.4 Anslåede omkostninger og fordele ved kontrollen

Hvad angår EuropeAids portefølje som helhed, skønnes det, at omkostningerne til intern kontrol og forvaltning i gennemsnit årligt beløber sig til 658 mio. EUR i forpligtelser i budgetplanlægningen for 2014-2020. Dette tal omfatter forvaltningen af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), der fungerer på integreret vis inden for rammerne af EuropeAids forvaltningsstruktur. De ikke-operationelle udgifter udgør ca. 6,4 % af de skønnede årlige gennemsnitlige 10,2 mia. EUR, der er planlagt til EuropeAids samlede forpligtelser (svarende til aktionsbevillinger og administrationsbevillinger) i dets udgiftsportefølje, der finansieres via EU's almindelige budget og EUF for 2012.

I disse forvaltningsudgifter er der taget hensyn til al EuropeAids personale i hovedsædet og delegationerne, infrastruktur, rejser, uddannelse, kontrol, evaluering og revisionskontrakter (herunder dem, der lanceres af modtagerne).

EuropeAid planlægger at reducere andelen af forvaltningsaktiviteter/operationelle aktiviteter over tid inden for rammerne af de nye instrumenters forbedrede og forenklede ordninger og tage udgangspunkt i de forandringer, der sandsynligvis vil blive resultatet af den reviderede finansforordning. De vigtigste resultater af disse forvaltningsudgifter er, at de strategiske mål nås, der sikres en effektiv anvendelse af midlerne, og der træffes robuste omkostningseffektive og forebyggende foranstaltninger og foretages anden kontrol for at sikre en lovlige og formel rigtig anvendelse af midlerne.

Det vil fortsat blive tilstræbt at forbedre arten og omfanget af forvaltningsaktiviteterne og kontrollen med overholdelsen af reglerne. Disse aktiviteter vil dog fortsat udgøre en nødvendig udgift for effektivt at nå målene for instrumenterne med en minimal risiko for, at reglerne ikke overholdes (en resterende fejlprocent på under 2 %). Disse udgifter vurderes til at være betydeligt lavere end de potentielle tab, der ville kunne opstå, hvis den interne kontrol på dette højrisikoområde fjernes eller reduceres.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer 19.08 [det europæiske naboskabsinstrument, ENI]	OB/IOB ⁽²⁵⁾	fra EFTA-lande ²⁶	fra kandidatlande ²⁷	fra tredje-lande	i.h.t. artikel 18, stk. 1, litra aa), i finansforordningen
4	ENI-instrumentet	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	-
5	ENI – Administrative udgifter	OB	NEJ	NEJ	JA	-

- Nye budgetposter, som der er søgt om - INGEN

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Udgiftsområde.....]	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredje-lande	i.h.t. artikel 18, stk. 1, litra aa), i finansforordningen
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

²⁵ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

²⁶ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

²⁷ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

3.2 Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1 Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	4	Eksterne relationer
--	----------	----------------------------

GD: <.....>			År N ²⁸ 2014	År N+1 2015	År N+2 2016	År N+3 2017	År N+4 2018	År N+5 2019	År N+6 2016	I ALT
• Aktionsbevillinger										
Det europæiske naboskabsinstrument, ENI (19.08)	Forpligtelser	(1)	2 181,076	2 347,302	2 408,952	2 501,395	2 637,736	2 806,952	2 952,883	17 836,296
	Betalinger	(2)	1 852,576	2 001,902	2 051,252	2 170,595	2 249,836	2 349,252	2 498,583	15 173,996
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ²⁹										
Budgetpostens nummer 19.01.04.02		(3)	47,424	48,098	48,748	49,405	50,164	50,748	51,417	346,004
SAMLEDE bevillinger til GD <....>	Forpligtelser	=1+ 1a +3	2 228,500	2 395,400	2 457,700	2 550,800	2 687,900	2 857,700	3 004,300	18 182,300
	Betalinger	=2+ 2a +3	1 900,000	2 050,000	2 100,000	2 220,000	2 300,000	2 400,000	2 550,000	15 520,000

²⁸ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

²⁹ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til gennemførelse af EU's programmer og/eller EU aktioner (tidl. BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	2 181,076	2 347,302	2 408,952	2 501,395	2 637,736	2 806,952	2 952,883	17 836,296
	Betalinger	(5)	1 852,576	2 001,902	2 051,252	2 170,595	2 249,836	2 349,252	2 498,583	15 173,996
• Administrative bevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
			47,424	48,098	48,748	49,405	50,164	50,748	51,417	346,004
SAMLEDE bevillinger	Forpligtelser	=4+ 6	2 228,500	2 395,400	2 457,700	2 550,800	2 687,900	2 857,700	3 004,300	18 182,300
under UDGIFTSOMRÅDE <4>	Betalinger	=5+ 6	1 900,000	2 050,000	2 100,000	2 220,000	2 300,000	2 400,000	2 550,000	15 520,000
i den flerårige finansielle ramme										

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	5	"Administrationsudgifter"
--	---	---------------------------

i mio. EUR (tre decimaler)

År N 2014	År N+1 2015	År N+2 2016	År N+3 2017	År N+4 2018	År N+5 2019	År N+6 2016	I ALT
-----------------	-------------------	-------------------	-------------------	-------------------	-------------------	-------------------	-------

GD: <.....>

• Menneskelige ressourcer	37,036	36,662	36,289	35,919	35,919	35,919	35,919	253,662
• Andre administrationsudgifter	2,244	2,192	2,173	2,155	2,155	2,155	2,155	15,227

I ALT GD <....>

Bevillinger

39,279	38,854	38,462	38,073	38,073	38,073	38,073	268,889
--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	---------

**SAMLEDE bevillinger
under UDGIFTSOMRÅDE 5**
i den flerårige finansielle ramme

(Samlede forpligtelser
= samlede betalinger)

39,279	38,854	38,462	38,073	38,073	38,073	38,073	268,889
--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	---------

i mio. EUR (tre decimaler)

	År N 2014	År N+1 2015	År N+2 2016	År N+3 2017	År N+4 2018	År N+5 2019	År N+6 2016	I ALT
--	-----------------	-------------------	-------------------	-------------------	-------------------	-------------------	-------------------	-------

**SAMLEDE bevillinger
under UDGIFTSOMRÅDE 1 - 5**
i den flerårige finansielle ramme

Forpligtelser

2 267,779	2 434,254	2 496,162	2 588,873	2 725,973	2 895,773	3 042,373	18 451,189
-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	------------

Betalinger

1 939,279	2 088,854	2 138,462	2 258,073	2 338,073	2 438,073	2 588,073	15 788,889
-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	------------

3.2.2 Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Der angives mål og resultater			År N	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)			I ALT
	RESULTATER									
	↓	Type resultater ³⁰	Resultaternes gnsntl. omkostninger	Omkostninger	Omkostninger	Omkostninger	Omkostninger	Omkostninger	Omkostninger	Omkostninger
Geografiske programmer ³¹			2072,023	2229,937	2288,504	2376,325	2505,849	2666,605	2805,238	16944,481
Programmerne for samarbejde på tværs af grænserne ³²			109,054	117,365	120,448	125,070	131,887	140,348	147,644	891,815
OMKOSTNINGER I ALT			2181,076	2347,302	2408,952	2501,395	2637,736	2806,952	2952,883	17836,296

³⁰ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

³¹ Fordelingen er vejledende. Programmeringen og tildelingen af midler inden for rammerne af denne forordning er omfattet af princippet om, at "flere reformer giver flere midler".

³² Tilsvarende beløb vil blive stillet til rådighed under EFRU-fordningen til støtte for programmerne for samarbejde på tværs af grænserne.

3.2.3 Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1 Resumé

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År N ³³ 2014	År N+1 2015	År N+2 2016	År N+3 2107	År N+4 2018	År N+5 2019	År N+6 2016	I ALT
UDGIFTS- OMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	37,036	36,662	36,289	35,919	35,919	35,919	35,919	253,662
Andre administrations- udgifter	2,244	2,192	2,173	2,155	2,155	2,155	2,155	15,227
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	39,279	38,854	38,462	38,073	38,073	38,073	38,073	268,889
Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5³⁴ i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	46,898	47,534	48,170	48,806	49,441	50,077	50,713	341,639
Andre administrations- udgifter	0,525	0,564	0,578	0,600	0,723	0,671	0,705	4,366
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	47,424	48,098	48,748	49,405	50,164	50,748	51,417	346,004
I ALT	86,703	86,952	87,211	87,479	88,238	88,821	89,491	614,894

³³

År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

³⁴

Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til gennemførelse af EU's programmer og/eller EU aktioner (tidl. BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.3.2 Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i hele enheder (eller højst med en decimal)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	År N+4 2018	År N+5 2019	År N+6 2016	
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)								
XX 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)	137,8	136,4	135,1	133,7	133,7	133,7	133,7	
XX 01 01 02 (i delegationer)	78,4	77,6	76,8	76,0	76,0	76,0	76,0	
XX 01 05 01 (indirekte forskning)								
10 01 05 01 (direkte forskning)								
• Eksternt personale i fuldtidsækvivalenter³⁵								
XX 01 02 01 (KA, V, UNE under den samlede bevillingsramme)	9,3	9,2	9,1	9,0	9,0	9,0	9,0	
XX 01 02 02 (KA, V, UED, LA og UNE i delegationerne)								
XX 01 04 yy³⁶	i hovedsædet ³⁷	93,3	91,4	89,6	87,9	86,2	84,5	82,8
	i delegationer	468,1	475,3	482,4	489,6	496,7	503,9	511,0
XX 01 05 02 (CA, INT, SNE – indirekte forskning)								
10 01 05 02 (KA, V, UNE – direkte forskning)								
Andre budgetposter (skal angives)								
I ALT	786,9	790,0	793,1	796,2	801,6	807,1	812,6	

XX er lig med politikområdet eller det berørte budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'et allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i GD'et, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

³⁵ KA: kontraktansatte, MDA = personale i agenturer ("midlertidigt ansatte"), UED: unge eksperter ved delegationerne, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter.

³⁶ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

³⁷ Angår især strukturfonde, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

3.2.4 Forenelighed med den flerårige finansielle ramme for 2014-2020

- Forslaget/initiativet er foreneligt med den flerårige finansielle ramme for 2014-2020.
- Forslaget/initiativet kræver en omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Der redegøres for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og beløbenes størrelse.

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres³⁸.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

3.2.5 Tredjemand's bidrag til finansieringen

- Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

Samfinansiering er tilladt inden for rammerne af initiativet, men der er ikke fastsat konkrete tal.

i mio. EUR (3 decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)			Samlede
Organ, som deltager i samfinansieringen (angives)	-							-
Samfinansierede bevillinger I ALT Endnu ikke fastlagt	-							-

³⁸ Se punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

3.3 Anslåede virkningerne for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.
- NB: Der kan genereres budgetindtægter af marginale beløb (i forhold til instrumentets samlede størrelse) som følge af tilbageførsler på transaktioner med risikovillig kapital, der gennemføres i samarbejde med internationale finansielle institutioner.
 - Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for diverse indtægter

i mio. EUR (tre decimaler)

På budgettets indtægtsside	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ³⁹				
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	... der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)
Artikel						

Med hensyn til diverse formålsbestemte indtægter angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningen for indtægterne.

³⁹ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told, sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra opkrævningsomkostningerne på 25 % er fratrukket.